ואלוה מ׳ ואלוה ומלוה הקבוטה ואלוה לדוד ויקח
ויעיע ד׳ בשמי ומלוה לאבשלום שבעה כבשים
ומנלי ומלוה בל ומלוה קדי׳ : ס׳

ראשיה ראשיה ומרפיה אמטנוה שולמ׳ ישלמ׳
הבל אנוישיה ולך בידע אוכל ראחינה אל דיוסי
ישאנו אמטל בלה :

ויא אלוהים ל׳ ומשמל כי ירא אלוהים אמר
ומשמל לבך והבמיך ויצא אות בלל : וחדי
ויא אלוהים ומי : ס׳

1 ס׳ א׳ אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ עוּץ אִיּוֹב
שְׁמוֹ וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא
תָּם וְיָשָׁר וִירֵא אֱלֹהִים וְסָר
מֵרָע׳ וַיִּוָּלְדוּ לוֹ שִׁבְעָה
בָנִים וְשָׁלוֹשׁ בָּנוֹת׳ וַיְהִי
מִקְנֵהוּ שִׁבְעַת אַלְפֵי צֹאן
וְשָׁלֹשֶׁת אַלְפֵי גְמַלִּים
וְחָמֵשׁ מֵאוֹת צֶמֶד בָּקָר
וְחָמֵשׁ מֵאוֹת אֲתֹנֹת
וַעֲבֻדָּה רַבָּה מְאֹד
וַיְהִי הָאִישׁ הַהוּא גָּדוֹל
מִכָּל בְּנֵי קֶדֶם׳ וְהָלְכוּ בָנָיו
וְעָשׂוּ מִשְׁתֵּה בֵית אִישׁוֹ
וְשָׁלְחוּ וְקָרְאוּ לְשָׁלֹשֶׁת
אַחְיוֹתֵיהֶם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת
עִמָּהֶם׳ וַיְהִי כִּי הִקִּיפוּ יְמֵי
חַבְּשׁוּתָה וְשָׁלַח אִיּוֹב
וַיְקַדְּשֵׁם וְהִשְׁכִּים בַּבֹּקֶר
וְהֶעֱלָה עֹלוֹת מִסְפַּר כֻּלָּם
כִּי אָמַר אִיּוֹב אוּלַי חָטְאוּ
בָנַי וּבֵרְכוּ אֱלֹהִים בִּלְבָבָם
כָּכָה יַעֲשֶׂה אִיּוֹב כָּל
הַיָּמִים׳
וַיְהִי הַיּוֹם וּבָאוּ בְנֵי
הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל
יְהוָה וְגַם הַשָּׂטָן בָּא
בְּתוֹכָם׳ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל

2 חַשָּׂטָן מֵאַיִן תָּבֹא׳ וַיַּעַן
הַשָּׂטָן אֶת יְהוָה וַיֹּאמַר
מִשּׁוֹט בָּאָרֶץ וּמֵהִתְהַלֵּךְ
בָּהּ׳ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
הַשָּׂטָן הֲשַׂמְתָּ לִבְּךָ עַל
עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כָּמֹהוּ
בָּאָרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר
יְרֵא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע׳
וַעֲדֶנּוּ מַחֲזִיק בְּתֻמּתוֹ
וַתְּסִיתֵנִי בּוֹ לְבַלְּעוֹ חִנָּם׳
וַיַּעַן הַשָּׂטָן אֶת יְהוָה
וַיֹּאמַר עוֹר בְּעַד עוֹר
וְכֹל אֲשֶׁר לְאִישׁ יִתֵּן בְּעַד
נַפְשׁוֹ׳ אֻלָּם שְׁלַח נָא יָדְךָ
וְגַע בַּעַצְמוֹ וּבְבָשָׂרוֹ
אִם לֹא אֶל פָּנֶיךָ יְבָרְכֶךָ׳
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׂטָן
הִנֵּה כָל אֲשֶׁר לוֹ בְיָדֶךָ רַק
אֵלָיו אַל תִּשְׁלַח יָדֶךָ׳ וַיֵּצֵא הַשָּׂטָן
מֵעִם פְּנֵי יְהוָה׳ וַיְהִי הַיּוֹם
וּבָנָיו וּבְנֹתָיו אֹכְלִים וֹשְׁתִים
יַיִן בְּבֵית אֲחִיהֶם הַבְּכוֹר׳
וּמַלְאָךְ בָּא אֶל אִיּוֹב
וַיֹּאמֶר הַבָּקָר הָיוּ חֹרְשׁוֹת
וְהָאֲתֹנוֹת רֹעוֹת עַל יְדֵיהֶם׳
וַתִּפֹּל שְׁבָא וַתִּקָּחֵם וְאֶת

3 הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי חָרֶב
וָאֶמָּלְטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי
לְהַגִּיד לָךְ׳ עוֹד זֶה מְדַבֵּר
וְזֶה בָּא וַיֹּאמַר אֵשׁ
אֱלֹהִים נָפְלָה מִן הַשָּׁמַיִם
וַתִּבְעַר בַּצֹּאן וּבַנְּעָרִים
וַתֹּאכְלֵם וָאֶמָּלְטָה רַק
אֲנִי לְבַדִּי לְהַגִּיד לָךְ׳ עוֹד
זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמַר
כַּשְׂדִּים שָׂמוּ שְׁלֹשָׁה
רָאשִׁים וַיִּפְשְׁטוּ עַל
הַגְּמַלִּים וַיִּקָּחוּם׳ וְאֶת
הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי חָרֶב
וָאֶמָּלְטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי
לְהַגִּיד לָךְ׳ עוֹד זֶה מְדַבֵּר
וְזֶה בָּא וַיֹּאמַר בָּנֶיךָ
וּבְנֹתֶיךָ אֹכְלִים וֹשְׁתִים
יַיִן בְּבֵית אֲחִיהֶם הַבְּכוֹר׳
וְהִנֵּה רוּחַ גְּדוֹלָה בָּאָה
מֵעֵבֶר הַמִּדְבָּר וַיִּגַּע
בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת הַבַּיִת וַיִּפֹּל
עַל הַנְּעָרִים וַיָּמוּתוּ׳
וָאִמָּלְטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי
לְהַגִּיד לָךְ׳ וַיָּקָם אִיּוֹב
וַיִּקְרַע אֶת מְעִלוֹ וַיָּגֵז
אֶת רֹאשׁוֹ וַיִּפֹּל אַרְצָה
וַיִּשְׁתָּחוּ׳ וַיֹּאמַר עָרֹם

עיש ל׳ חס׳ ומשמרון ומל שיש כל ומוש ומוזא
כי ומי אלוה ומרמו ומאמר עיש ל׳ עמי ב בטל׳ :

בני ו אלוהים ל׳ ויאור בני ואלוהים אוכל במוך ואמרים ובמר אנוישכן ומדר ומוסי ומקאר ומדי ומרעי כל בני ל׳ : ס׳
ומשמו ב כלל ומלוהים מ׳ עבדי ומדרל ומפל על ומבעים ומאמוסי : ס׳ ומל אך בא אל ב ומאש פמיל אל שאמל
ולאמר אל אוב ומאמרי : ס׳

ו׳ פ׳ סדיך בקדיי׳ דאות ברזו ויאמר ויאמר ומיסטרין ויאמרי וכי קריא שמי ויעקב ויריליס אשרי חנן אלוהים את עניך ויאמרי אלוהי ויחנך בני מבו חס אשרי ביכן לי אלוה
ויאמרי מי ישמך ודשטרן דשטרן ה׳: וחלופיו ב׳ פסוק ויאמר ויאמר ויקם עוד ליטי אלוה ויען הרשלישי ואבילדשיני פלוזיק עבימבאמו לא ויקטף אליו חמיריון: ון

יאמרו
ל׳
ל׳ ב׳
ל׳ ב׳
ל׳ ב

ויצאו ארץ הכנים סרבוך למו: אי עם
שרים וחב לחם חממלאים בתיחם
בסף: אוכפי לטמון לאאתיה
כערלים לאר אור: שסר ש עסחדיו
רגו ושסונוחו: יגיעי כח יחד אסירים
שאננו לא שמעו קול נגש קטן
ונרול שסחו אעבר חפשי מארנו למה
יתן לעמל אור וחיים למרי נפש
המחכים למות ואינו ויחפרהו ממטמונים
השמחים אל גל ישישו כי ימצאו
קבר: לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך
אלוה בעדו: כי לפני לחמי אנחתי תבא
ויתכו כמים שאגתי כי פחד פחדתי
ויאתיני ואשר נגרתי יבאני: לא
שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז:

ויען אליפז התימני ויאמר:
הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין
מי יוכל חנה: יסרת רבים ויד סרפות
תחזק: כושל יקימון מליך וברכים
מרעות תאמץ: כי עתה תבוא אליך
ותלא תגע עליך: ותבהל: הלא
יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך:
זכר נא מי חא נקי אבד ואיפה ישרים:
נכחדו: כאשר ראיתי חרשי און
וזרעו עמל יקן צרחו: מנשמת אלוה
יאבדו ומרוח אפו יכלו: שאגת אריה וקול

שחל ושני כפירים נתעו: ליש אבד
מבלי טרף ובני לביא יתפרדו:
ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ
מנוחו: בשעפים מחזיות לילה בנפל
תרדמה על אנשים: פחד קרא אני
ורעדה ורב עצמותי חפחדו: ורוח
על פני יחלף תסמר שערת בשרי:
יעמד ולא אכיר מראהו תמונה לנגד
עיני דממה וקול אשמע: האנוש
מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר:
גבר: חן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו
ישים תהלה: אף שכנבתיו חמר אשר
בעפר יסודם ידכאום לפני עש:
מבקר לערבתו מבלי משים לנצח
יאבדו: הלא נסע יתרם בם ומותו לא
בחכמה: קראנא הישן עונך ואלמי
מקדשים תפנה: כי לאויל יהרג
כעש ופתה תמית קנאה: אנכי ראיתי
אויל משרש ואקובנו חפתאם:
ירחקו בנו מישע ויכאו בשער
ואין מציל: אשר קציריו יאכל ואל
מעמים יקחהו ושאף עמים חילם:
כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא
יצמח עמל: כי אדם לעמל יולד ובני
רשף יגביהו עוף: אולם אני אדרש
אל אל ואל אלהים אשים דברתי:
עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין

מִסְפַּר חֲנִתָּן מֶטֶר עַל פְּנֵי אָרֶץ וְשַׁלְחַמַּיִם
עַל פְּנֵי חוּצוֹת׃ לְשׁוּס שָׁפֵיס לְרָמוּס
וְקוֹדְרִים שֶׁגְבוּ שֵׁשׁ׃ מִפַּר מִחְשְׁבוֹת
עֲרוּמִּים וְלֹא תַּעֲשֶׂינָה וְדִיחוֹס תּוּשִׁיָּה׃
לְנֶד חֲכָמִים בְּעָרְמָם וַעֲצַת נִפְתָּלִים
נִמְהָרָה יוֹמָם יָפוּשׁוּ חֹשֶׁךְ וְכַלַּיְלָה
יְמַשְּׁשׁוּ בַּצָּהֳרַיִם׃ וַיָּשֶׁת כַּמַּחֲרֵב מִפִּיהֶם
וּמִגֹּר חֲזַק אֶבְיוֹן׃ וַתְּהִי לְדַל תִּקְוָה
וְעַוְלָתָה קָפְצָה פִיהָ׃ הִנֵּה אֲשֶׁרִי אֱנוֹשׁ
יוֹסְרֶנּוּ אֱלוֹהַּ וּמוּסַר שַׁדַּי אַל תִּמְאָס׃
כִּי הוּא יַכְאִיב וְיַחְבֹּשׁ יִמְחָץ וְיָדָיו תִּרְפֶּינָה׃
בְּשֵׁשׁ צָרוֹת יַצִּילֶךָּ וּבְשֶׁבַע לֹא יִגַּע
בְּךָ רָע׃ בָּרָעָב פָּדָךְ מִמָּוֶת וּבְמִלְחָמָה
מִיַּד חָרֶב׃ בְּשׁוֹט לָשׁוֹן תִּתָּחָבָא וְלֹא
תִּירָא מִשֹּׁד כִּי יָבוֹא׃ לְשֹׁד וְלָרָעָב תִּשְׂחָק
וּמֵחַיַּת הָאָרֶץ אַל תִּירָא׃ כִּי עִם אֲבָנֶיךָ
חֲשֻׂחַת בָּרִיתֶךָ וְחַיַּת שָׂדֶה תַּשְׁלִם
לָךְ׃ וְיָדַעְתָּ כִּי שָׁלוֹם אָהֳלֶךָ וּפָקַדְתָּ נָוְךָ
וְלֹא תֶחֱטָא׃ וְיָדַעְתָּ כִּי רַב זַרְעֶךָ
וְצֶאֱצָאֶיךָ׃ כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ תִּהְיֶה
כְּבֹא אֶל קֶבֶר בְּעֵלוּת גָּרִישׁ בְּעִתּוֹ חָבוּשׁ
זֹאת חֲקַרְנוּהָ כֵּן הִיא שְׁמָעֶנָּה וְאַתָּה
דָּעֶהָ׃

וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר׃
לוּ שָׁקוֹל יִשָּׁקֵל כַּעְשִׂי וְהַתַּי בְּמֹאזְנַיִם
יִשָּׂאוּ יָחַד׃ כִּי עַתָּה מֵחוֹל יַמִּים יִכְבָּד
עַל כֵּן דְּבָרַי לָעוּ׃ כִּי חִצֵּי שַׁדַּי עִמָּדִי אֲשֶׁר

חֲמָתָם שֹׁתֶה רוּחִי בַּעוּתֵי אֱלוֹהַּ יַעַרְכוּנִי׃
הֲיִנְהַק פֶּרֶא עַל דֶּשֶׁא אִם יִגְעֶה שׁוֹר
עַל בְּלִילוֹ׃ הֲיֵאָכֵל תָּפֵל מִבְּלִי מֶלַח אִם
יֵשׁ טַעַם בְּרִיר חַלָּמוּת׃ מֵאֲנָה לִגְּעָה
נַפְשִׁי הֵמָּה כְּדֶוֶי לַחְמִי׃ מִי יִתֵּן תָּבוֹא שְׁאֵלָתִי
וְתִקְוָתִי יִתֵּן אֱלוֹהַּ׃ וְיֹאֵל אֱלוֹהַּ וִידַכְּאֵנִי
יַתִּיר יָדוֹ וִיבַצְּעֵנִי׃ וּתְהִי עוֹד נֶחָמָתִי
וַאֲסֹלְדָה בְּחִיל לֹא יַחְמֹל כִּי לֹא כִחַדְתִּי
אִמְרֵי קָדוֹשׁ׃ מַה כֹּחִי כִּי אֲיַחִיל וּמַה
קִּצִּי כִּי אַאֲרִיךְ נַפְשִׁי׃ אִם כֹּחַ אֲבָנִים
כֹּחִי אִם בְּשָׂרִי נְחוּשָׁה׃ הֲאִם אֵין עֶזְרָתִי
בִּי וְתוּשִׁיָּה נִדְּחָה מִמֶּנִּי׃ לַמָּס מֵרֵעֵהוּ חָסֶד
וְיִרְאַת שַׁדַּי יַעֲזוֹב׃ אַחַי בָּגְדוּ כְמוֹ
נַחַל כַּאֲפִיק נַחֲלֵי יַעֲבֹרוּ׃ הַקֹּדְרִים מִמֶּנּוּ
קָרַח עֲלֵימוֹ׃ יִתְעַלֵּם שֶׁלֶג בְּעֵתִיזָם
נִצְמְתוּ בְּחֻמָּם׃ נִדְּעֲכוּ מִמְّקוֹמָם׃
יִלְּפְתוּ אָרְחוֹת מַדְרָכָם יַעֲלוּ בַתֹּהוּ וַיֹּאבֵדוּ׃
הִבִּיטוּ אָרְחוֹת תֵּמָא הֲלִיכוֹת שְׁבָא׃
קִוּוּ לָמוֹ בֹּשׁוּ כִּי בָטָחוּ בָּאוּ עָדָיו׃
וַיֶּחְפָּרוּ׃ כִּי עַתָּה הֱיִיתֶם לֹא תִרְאוּ חֲתַת
וַתִּירָאוּ׃ הֲכִי אָמַרְתִּי הָבוּ לִי וּמִכֹּחֲכֶם
שֹׁחֲדוּ בַעֲדִי׃ וּמִיַּד צָר וּמִיַּד
עָרִיצִים תַּפְּדוּנִי׃ הוֹרוּנִי וַאֲנִי אֶחֱרַשׁ וּמַה
שָׁגִיתִי הָבִינוּ לִי׃ מַה נִּמְרְצוּ אִמְרֵי יֹשֶׁר
וְשֶׁה מַה יוֹכִיחַ הוֹכֵחַ מִכֶּם׃ הֲלְהוֹכִחַ
מִלִּים תָּחְשְׁבוּ׃ וְלִרוּחַ אֹמְרֵי נָאָשׁ׃ אַף
עַל יָתוֹם תַּפִּילוּ וּתְכָרוּ עַל רֵעֲכֶם׃ וְעַתָּה

חוזיר ב מ"ל ומסא עוד בנל לוברפלור ענן ולך וראה בכולם: לישעיה ב ומשל אם עבריפסטם ולמה וחזה שבזך עדך לשרא ואנחה עלי למשרא: ס: נ:
ח בטן ושמלטון ומשלך לפני פרעה ושלך אחרין אחרין מחוץ לחיצנין וחדיב אחרוחים אני אם וראאוד בשער בלעם מיטנן ומרמש כפיר ומנגן ומדרגנ
ונגן חלש שדי כל ומטיר ומדיין: ס:

הוֹאִיל וְפָנוּ וְעַל פָּנֶיהָ אֵם אַל־תַּזֵּב שִׁבוֹ
נָא אַל־תְּהִי עוֹלָה וְשָׁבִי עוֹד עֲדֻקִּיהָ
חֵישִׁבְלִי שׁוּבִי עוֹלָה אֵם חוֹבִי לְאַבִּיו
חוּזוֹתִי תֵּלֵא עֲבָא לְאָנוּשׁ עַל־אָרֶץ וְכִימֵי
שְׁכִיר יָמָיו כְּעֶבֶד יִשְׁאַף אֶל־וּכְשָׁכִיר
יְקַוֶּה פָּעֳלוֹ כֵּן הִנְחַלְתִּי לִי יַרְחֵי שָׁוְא
וְלֵילוֹת עָמָל מִנּוּלִי אִם שָׁכַבְתִּי וְאָמַרְתִּי
מָתַי אָקוּם וּמִדַּד עֶרֶב וְשָׂבַעְתִּי
נְדֻדִים עַד־נְשֶׁף לָבֵשׁ בְּשָׂרִי רִמָּה
וּגְיִשׁ עָפָר עוֹרִי רָגַע וּמָאַס יָמַי
קַלּוּ מִנִּי אָרֶג וַיִּכְלוּ בְּאֶפֶס תִּקְוָה זְכָר
כִּי רוּחַ חַיָּי לֹא תָשׁוּב עֵינִי לִרְאוֹת טוֹב לֹא
תְשׁוּרֵנִי עֵין רֹאִי עֵינֶיךָ בִּי וְאֵינֶנִּי
כָּלָה עָנָן וַיֵּלַךְ כֵּן יוֹרֵד שְׁאוֹל לֹא יַעֲלֶה
לֹא יָשׁוּב עוֹד לְבֵיתוֹ וְלֹא יַכִּירֶנוּ עוֹד מְקֹמוֹ
גַּם אָנֹכִי לֹא אֶחְשָׂךְ פִּי אֲדַבְּרָה בְּצַר
רוּחִי אָשִׂיחָה בְּמַר נַפְשִׁי הַיָּם אָנִי אִם
תַּנִּין כִּי תָשִׂים עָלַי מִשְׁמָר כִּי אָמַרְתִּי
תְּנַחֲמֵנִי עַרְשִׂי יִשָּׂא בְשִׂיחִי מִשְׁכָּבִי
וְחִתַּתָּנִי בַּחֲלֹמוֹת וּמֵחֲזִיֹנוֹת תְּבַעֲתָנִי
וַתִּבְחַר מַחְנָק נַפְשִׁי מָוֶת מִעֲצֻמוֹתָי
מָאַסְתִּי לֹא לְעֹלָם אֶחְיֶה חֲדַל מִמֶּנִּי
כִּי הֶבֶל יָמָי מַה־אֱנוֹשׁ כִּי תְגַדְּלֶנּוּ
וְכִי תָשִׁית אֵלָיו לִבֶּךָ וּתְפָקְדֶנּוּ לְבֹקָרִים
לְרָגָעִים תִּבְחָנֶנּוּ כַּמָּה לֹא תָשִׁיעָה
מִמֶּנִּי לֹא תַרְפֵּנִי עַד בְּלָעִי רִקִּי חֲטָאתִי
מַה אֶפְעַל לְךָ נֹצֵר הָאָדָם לָמָּה שַׂמְתָּנִי

לְמִפְגָּע לָךְ וָאֶהְיֶה עָלַי לְמַשָּׂא וּמַדּוּעַ
לֹא תִשָּׂא אֶפְשִׁעִי וְתַעֲבִיר אֶת עֲוֹנִי
כִּי עַתָּה לֶעָפָר אֶשְׁכָּב וְשִׁחַרְתַּנִי וְאֵינֶנִּי

וַיַּעַן בִּלְדַּד הַשּׁוּחִי וַיֹּאמַר
עַד־אָן תְּמַלֵּל אֵלֶּה וְרוּחַ כַּבִּיר
אִמְרֵי פִיךָ הַאֵל יְעַוֵּת מִשְׁפָּט וְאִם
שַׁדַּי יְעַוֵּת צֶדֶק אִם בָּנֶיךָ חָטְאוּ לוֹ
וַיְשַׁלְּחֵם בְּיַד פִּשְׁעָם אִם אַתָּה תְּשַׁחֵר
אֶל אֵל וְאֶל שַׁדַּי תִּתְחַנָּן אִם זַךְ
וְיָשָׁר אַתָּה כִּי עַתָּה יָעִיר עָלֶיךָ וְשִׁלַּם
נְוֵת צִדְקֶךָ וְהָיָה רֵאשִׁיתְךָ מִצְעָר
וְאַחֲרִיתְךָ יִשְׂגֶּה מְאֹד כִּי שְׁאַל
נָא לְדֹר רִאשׁוֹן וְכוֹנֵן לְחֵקֶר אֲבוֹתָם כִּי
תְמוֹל אֲנַחְנוּ וְלֹא נֵדָע כִּי צֵל יָמֵינוּ
עַל־הָאָרֶץ הֲלֹא הֵם יוֹרוּךָ יֹאמְרוּךָ
וּמִלִּבָּם יוֹצִיאוּ מִלִּים הֵיגֵא אֹחֶה גֹּמֶא בְּלִי
בִּצָּה יִשְׂגֶּה אָחוּ בְּלִי מָיִם עֹדֶנּוּ
בְּאִבּוֹ לֹא יִקָּטֵף וְלִפְנֵי כָל־חָצִיר יִיבָשׁ
כֵּן אָרְחוֹת כָּל־שֹׁכְחֵי אֵל וְתִקְוַת חָנֵף
תֹּאבֵד אֲשֶׁר יִקְוֹט כְּסִלּוֹ וּבֵית עַכָּבִישׁ
מִבְטַחוֹ יִשָּׁעֵן עַל־בֵּיתוֹ וְלֹא יַעֲמֹד
יִתְחַזֵּק בּוֹ וְלֹא יָקוּם רָטֹב הוּא לִפְנֵי שָׁמֶשׁ
וְעַל גַּנָּתוֹ יִנְקוּתוֹ תֵּצֵא עַל־גַּל
שָׁרָשָׁיו יִסְבֹּכוּ בֵּית אֲבָנִים יֶחֱזֶה אִם
יְבַלְּעֶנּוּ מִמְّקוֹמוֹ וּכְחָשׁוֹ לֹא רָאִיתִיךָ
הֵן זֶה־הוּא מְשׂוֹשׂ דַּרְכּוֹ וּמֵעָפָר אַחֵר

ויזרחו ל׳ חסדי׳ למיעבד אשרי מלכא ויזמר ויישלח אבנר מלאכים
אחרי עבשלום אל אמרו אלהי לא ישיב אפו ◦ ולגו׳ ויעבר מחורן אל
ויעמיקו ויריבו: ◦

ויענו חוראל לאמר אסתם ולא חזיק
בדמרעים עד מלה שחוק פיך
ושפתיך תרועה שנאיך ילבשו
בשת ואהל רשעים איננו

ויענו איובו אמר
אמנם ידעתי כן ומה יצדק אנוש עם
אל אם יחפץ לריב עמו לא יענו
אחת מאלף חכם לבב ואמיץ כח
מי הקשה אליו ושלם המעתיק הרים
ולא ידעו אשר הפכם באפו
המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצו
האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים
יחתם נטה שמים לבדו ודרך על
במתיים עשה עש כסיל וכימה
וחדרי תימן עשה גדלות עד אין חקר
ונפלאות עד אין מספר הן יעבר
עלי ולא אראה ויחלף ולא אציולו
הן יחתף מי ישיבנו מי יאמר אליו מה
תעשה אלוה לא ישיב אפו
תחתו שחחו עזרי רהב אף כי
אנכי אענו אבחרה דברי עמו אשר
אם צדקתי לא אענה למשפטו
אתחנן אם קראתי ויענני לא
אאמין כי יאזין קולי אשר ישערני שערה
ישופני וחרבה פצעי חנם לא אותנני
תשבע רוחי כי ישבעני מרורים אם

לכח אמיץ הנה ואם למשפט מי יועדני
אם אצדיק פי ירשיעני תם אני
ויעקש שני תם אני לא אדע
נפשי אמאס חיי אחת היא על כן
אמרתי תם ורשע
הוא מכלה אם
שוט ימית פתאם למסת נקיים ילעג
ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה
יכסה אם לא אפוא מי הוא ומי קלו
מנגד ארחו לא ראו טובה חלפו
עם אניות אבה כנשר יטוש עלי
אכל אם אמרתי אשיחה שיחי
אעזבה פני ואבליגה ירתי לי לעצבתי
יוד עתי כי לא תנקני אנכי ארשע
למה זה הבל איגע אם התרחצתי
במו שלג וחזכותי בכר כפי אז בשחת
תטבלני ותעבוני שלמותי כי לא
איש כמני אענו נבוא יחדו במשפט
לא יש בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו
יסר מעלי שבטו ואימתו אל תבעתני
אדברה ולא אירא אנוכי לא כן אנכי
עמדי נקטה נפשי בחיי אעזבה
עלי שיחי אדברה במר נפשי אמר אל
אלוה אל תרשיעני הודיעני על
מה תריבני הטוב לך כי תעשקני
תמאס יגיע כפיך ועל עצת רשעים
חופעת העינים בשר לך אם כראות
אנוש תראה הימי אנוש ימיך אם

חמשה ב בראשי פסוקים חייס שואל מפרנסתן לך חייב וחוזר ועשיר עמידו לעדינו חלוטות גיבא כלו עבא קל לפשיב ואבא בל ובן קדרי: ס. נ
ולעזר ה בראשי פסוקים ויגשון ושימשלון ולעזר ומראמן אוכלב ולמר ומכבדין אוכ לבבמ לא שמי עוב ביקול שחוד ולשון מיחס ודיבאוכני ולעזר ונשבאר במבאיון: ס

שטותיך כמי גבר כי תבקש לעוני
ולחס אתי תדרוש עלך עתך כי
לא ארשע ואין מידך מי יציל
ידיך עצבוני ועשוני יחד סביב ותבלעני
זכר נא כי כחומר עשיתני ואל עפר
תשיבני הלא כחלב תתיכני וכגבינה
תקפיאני עור ובשר תלבישני ובעצמות
וגדים תסככני חיים וחסד עשית
עמדי ופקדתך שמרה רוחי ואלה
צפנת בלבבך ידעתי כי זאת עמך אם
חטאתי ושמרתני ומעוני לא
תנקני אם רשעתי אלי לי
ורקתי לא אשא ראשי שבע קלון
וראה עני ויגאה כשחל תצודני
ותשבתה פלאי תחדש עדיך
נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא
עמי ולמה מרחם חיצאתנו אגוע
ועין לא תראני כאשר לא הייתי
אם מבטן לקבר אובל הלא מעט
ימי יחדל ושית ממני ואבליגה
מעט בטרם אלך ולא אשוב אל
ארץ חשך וצלמות ארץ עיפתה כמו
אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו אפל

ויען עפר הנעמתי ואמר
הרבדבריס לא יענה ואם איש
שפתים יעבק ברך מתים יחרישו ותלעג

ואין מכלים ותאמרו לקחי ובן הויתי
בעינך ואולם מיתן אלוה דבר
ויפתח שפתיו עמך ויגד לך
תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה ודע
כי ישה לך אלוה מעונך החקר
אלוה תמצא אם עד תכלית שדי
תמצא גבהי שמים מה תפעל עמקה
משאול מה תדע ארכה מארץ
מדה ורחבה מנים אם יחלף ויסגיר
ויקהיל ומי ישיבנו כי הוא ידע
מתי רשו אוון ולא יתבונן ואיש
נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד
אם אתה הכינות לבך ופרשת
אליו כפיך אם און בידך הרחיקהו ואל
תשכן באהליך עולה כי אז תשא
פנך ממום וחיית ולא תירא
כי אתה עמל תשכח כמים עברו תזכר
וקום חלד תעפה כבקר
תהיה ובטחת כי יש תקוה וחפרת
לבטח תשכב ורבצת ואין מחריד וחלו
פניך רבים ועינו רשעים תכלינה
ומנוס אבד מנחם ותקותם מפחתפש

ויען איוב ויאמר
אמנם כי אתם עם ומתכם תמות חכמה
גם לי לבב כמוכם לא נפל אנכי
מכם ואת מי אין כמו אלה שחק לרעהו

ראש איש ב ואם איש עמי חזר ואם ראש אלוהים אמי ואמי איש
שפתים רבים: איש ג וחס כי עליכן שלח אליו חכמי תהלוכיו
ארץ מדיני:

יחלף ד ושיבנון ויקהלנו כולו יחלף דרמיסר שטר חדיר אם יחלף
ותעמד ורוח שלפני יחלף: כמים ב ופרין ומים כמים מגיעים במים
עבור ומלון בלילה כמים ובים:

ושמש ג׳ וקישטמון ומשמש נמו ולארחקמו ומשמש בחם ערלי ושמי ושמשמש ומבלמד • עמיקיומכרימ ב׳ נח נח איש צדיק שחוק עמיקיך שחוק עמיקיך ומשמש ב׳
ישמעון שאל נא ושל אחריו: • עמו ל׳ בראשבראש פסוק עמוחדא ומבטרחבי עמו דולא בשר עמרחכמה וגבורה עמו עם חשלוה: • : ל׳ ל׳ ל׳:

אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק עמיק
תמים: לפיד בנו לעשתות שאנן 12,5 ב׳
נכון למועד רגל ישלו אהליו
לשודים ובטחות למדגיז אל
לאשר הביא אלוה בידו ואולם שאל
נא לבהמות וורה ועוף השמים
ויגד לך או שיח לארץ ותרה
ויספרו לך דגי הים מי לא ידע בכל אלה 12,9 ג׳
כי ידיותוה עשתה זאת אשר
בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש:
הלא אזן מלין תבחן וחך אכל יטעם
לו בישישים חכמה ואורך ימים
תבונה: עמו חכמה וגבורה לו עצה
ותבונה: הן יהרוס ולא יבנה יסגר
על איש ולא יפתח: הן יעצר במים
ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ: עמו
עז ותושיה לו שגג ומשגה לו
מולך יועצים שולל ושפטים יהולל:
מוסר מלכים פתח ויאסר אזור
במתנים מולך כהנים שולל ואתנים
וסלף מסיר שפה: לנאמנים וטעם
זקנים יקח: שפך בוז על נדיבים
ורוויח אפיקים רפה: מגלה עמקות
מגיח חשך ויצא לאור צלמות:
משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים
ותרם מסיר לב ראשי עם הארץ
ויתעם בתהו לא דרך ימשו חשך

ולא אור ויתעם כשכור חזקיהו לבדו אתה 13,1
עיני שמעה אזני ותבן לה כדעתכם ל׳
ידעתי גם אני לא נפל אנכי מכם
אולם אני אל שדי ארבה והוכח אל ל׳
אל אחפץ ואולם אתם טפלי
שקר רפאי אלל כלכם: מי יתן
החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה: ל׳
שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי
הקשיבו: הלא לו תדברו עולה ל׳
ולו תדברו רמיה: חפנו תשאון 13,8 ב׳
אם לא תריבון: הטוב כי יחקר אתכם ד׳
אם כהתל באנוש תהתלו בו הוכח
יוכיח אתכם אם בסתר פנים ל׳
תשאון הלא שאתו תבעת אתכם ב׳
ופחדו יפל עליכם: זכרנכם משלי אפר
לגבי חומר גביכם: החרשו מני
ואדברה אני ויעבר עלי מה
מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים
בכפי הן יקטלני לא איחל אך
דרכי אל פניו אוכיח: גם הוא לי ל׳
לישועה כי לא לפניו חנף יבוא שמעו
שמוע מלתי ואחותי באזנכם
הנה ערכתי משפט ידעתי כי אני 13,18 ג׳
אצדק: מי הוא זה יריב עמדי כי אעתה
אחרש ואגוע: אך שתים אל
תעש עמדי אז אסתר לא אסתר
כפך מעלי הרחק ואימתך אל תבעתני 13,21 ב׳

וקרא ד׳ קום לך אל מנוח לך אל מלכיטוד וקרקע שם בבוקר לחם וקרא
המלכי ארבעה: והשיבני ב׳ אז אחרי והשיבני לך בא ראמר אזל שלום:

ויעבר ג׳ אמרי לנשר ויעבר לפשטי ויעבר אחר מחוגש יש ויקרהו
ויעבר עמי: ד׳ וחבוק ד׳ חלי בדלע ולא הקנטר עריכל מיכם עמדיר
לרב באשן ובכוות שפוקו ומב לא ויישמו: •

וקרא ואנכי אענה ארא אדר וחשיבני
כמלח לי עונות וחטאות פשעי
וחטאתי חדי עני לפחפנך תסתיר
ותחשבני לאויבך חעלה נדף
תערוץ ואת קש יבש תרדף כי תכתב עלי
מרורות ותורישני עונות נעורי ותשם
בסד רגלי ותשמור כל ארחתי על
שרשי רגלי תתחקה והוא כרקב יבלה
כבגד אכלו עש אדם ילוד אשה
קצר ימים ושבע רגז כציץ יצא
וימל ויברח כצל ולא יעמוד אף עליו
פקחת עינך ואתו ביא במשפט עמך מי
יתן טהור מטמא לא אחד אם חרצם
ימיו מספר חדשיו אתך תקנו עשית ולא
יעבור שעה מעליו ויחדל עד
ירצה כשכיר יומו כי יש לעץ תקוה
אם יכרת עוד וחליף וינקתו לא תחדל
אם יזקין בארץ שרשו וב עפר
ימות גזעו מריח מים יפרח ועשה
קציר כנטעו וגבר ימות ויחלש
ונגע אדם ואי אי אלומים מנים ונחר
יחרב ויבש ואיש שכב ולא יקום
עד בלתי שמים לא יקיצו ולא
יעורו מחלתם מיותם בשאול תצפנני
תסתירני עד שוב אפך תשית לי
חק ותזכרני אם ימות גבר היחיה
כל ימי צבאי אחל עד בוא חליפתי

13,14

תקרא ואנכי אענך למי עשה ידיך
תכסף כי עתה צעדי תספור לא
תשמור על חטאתי חתם בצרור
פשעי ותטפל על עוני ואולם
הר נופל יכול צור יעתק ממקומו
אבנים שחקו מים תשטף
ספיחיה עפר ארץ ותקות אנוש
האבדת תתקפהו לנצח ותחלף משנה
פניו ותשלחהו וכבדו בניו ולא
ידעו ויצערו ולא אבין למו אך
בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל

ויען אליפז התימני ויאמר
החכם יענה דעת רוח וימלא קדים
בטנו הוכח בדבר לא איסתן ומליץ
לא יועיל בם אף אתה תפר יראה
ותגרע שיחה לפני אל כי יאלף עונך
פיך ותבחר לשון ערומים
ירשיעך פיך ולא אני ושפתיך יענו
בך הראשון אדם תולד ולפני גבעות חוללת
הכסוד אלוה תשמע ותגרע אליך
חכמה מה תדע ולא נדע עמנו ולא
עמנו חיא גם שכם שיש שבנו כבירי
מאליך ינוסו חמת מלך תנחמות
אל ודבר לאט עמך מה יקחך לבך ומה
ירזמון עיניך כי תשיב אל אל רוחך
והרעאתמה דברים מה אנוש כי יזכה

ובי יעיר לה אשה תזבק ושול לא יאמין
ושמים לא יזכיר עוד אף כי תעב
ואלה אשר שתה המים עולה אחרי
שמעלי וחחתיתי ואסרה
אשר נכרים ביום ולא נהיו
מאכתם לחם לבם נתתה הארץ ולא
עבו בתוכם כלימרשע הוא
מתחול ומיטפר שנים ונעפנו לעריץ
קולפחרים באזנו בשלום שודדים יבואנו
לא יאמין שוב מבחשך ונפוהוא
אר חרב נדד הוא אל לחם איה נבע
כי ידע כי יום חשך ובעתה עד עוקה
תיגר קפחו כמלך עליו נדרו כי תעתה אל
אל רוא לשדי ית נפש רוץ אליו
בעזו רגעי גבו מגנו כי כשו נפו
בחלבו ועשה פימה עליו כסל ויכסה
עריס מחרות ובמים לא ישבו למו
אשר הת עתה ובלבים ולא ארעשך
ולא אקום חילו ולא יטה לארץ נגולה לא
יסור מנו חשך נקרתו בשלהבת
ויסור ברוח פיו אל יאמן בשוא נתעה
כי שוא תהיה תמורתו בלא אזגו תמלא
וכפתו לא ארענה יחלוס כגפן בסרו
ונשלך כזית בעדו כי עדת חנף גלמוד
ואש אכלה אהלי שחד הרה עמל ולד
און ובטנם תכין מרמה
ויען איוב ויאמר

16,1

ביקדשו

שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלם
חקץ לדברי רוח או מה נמרינם כי
תענה גם אני כם אדבר חלוש
נפשכם תחת נפשי אחבירה עליכם במלים
ואנעה עליכם במו ראשי
אאמצכם במופי ונוד שפתי יחשך
אם אדבר לא יחשך כאבי ואחדלה מה
מני יולך אך עתה הלאני חשמות
כל עדתי ותקמטני לעד היה
ויקם בי כחשי בפני יענה אפו טרף
וישטמני חרק עלי בשניו צרי
ישוש עיניו ק פעו עלי בפיהם
בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאון
יסגרני אל עויל ועל ידי רשעים
ירטני שלו היתי ויפרפרני ואחז
בערפי ונפץ עפצני יקימני לו למטרה
יסבו עלי רבים יפלח כליותי ולא
יחמל לישפך לארץ מרתי יפרצני
פרץ על פרץ ירץ עלי כגבור שק
תפרתי על עורי ועלתי בעפר
קרני פנים חמרמרה מיובכו עפעפי
עלמות עלי אדמס בכפי ותפלתי זכה
ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום
לזעקתי גם עתה הנה בשמים עדי
ושחדי במרומים מליצי אל
אלוה רעי ועיני ודמע אל אלוה
וכגבר לרעהו כי שנות מספר יאתיו

כאלה ב׳ ורשעים לא כאלה חלק רשעים לא כאלה חלק שמעתי כאלה הבוש׳ ופל באלה דמיו׳ ב׳ מ׳ ב׳ ונשמטו לא אוכל ללכת באלה לגבורי יהוה באלה׳ ופל לאלה
דמיו׳ ב׳ מ׳ לאלה ולבשר ומלכן ארגיע ורחמיך אל ונעמתו׳ ולא יחמל ל׳ ונעקתי ראחריכן באה ויכן באה אזלו אנשי שיקאוה ושלך עליו ושבו עליו ומכן כי יקנאון ומרדכי בעבר
יהוה ב׳ ונוטר עד הנעשה בגוף ושחוה עד לא חמלתבכפי׳

ויעמד ה׳ וסיכמוהו לאמר הן ישלח איש את אשתו להלך מן ויעמד איש דעת להמירבע באזני לגי
אמתי כלה הון ומיף ויעשרבמס: ס: ואיך ב בראש פסוק ואיה אלהיך אשר ואיה נביאיהם אשרנבאו
לכם ואיה אתו ומדיני: ס:

וסיכמוהו ב וסיכמוהו עלכן לא ותיומר
ויחכו לאמיתי חטאוכ: ס:

וארח לא אשוב אזלך רוחי חבלה ימי
נזעכו קברים לי אסלא אתליס עמרי
וסחמרותס תלן עינוי שימה נא
שרבנו עמך מי הוא לדוי יתקע כי לבם
עצות משכל עלבו לא תרמם
לה קנו דרעים ועינבני תברנה
ותעגנו למשל עמים ותפת לפנים אהיה
ותכה כעש עינו ויצריכנל כלה
ישמו ישרים עלזאת ונקי על חנף
יתעורר ויאחז צדיק דרכו וטהר ידים
יסיף אמץ אולם כלם נשבו
ובאונא ולא מי יאבסחכם ימי
עברו ומתי ינתקו מורשי לבבי לוה ליוס
ישמו אור קרוב מפני חשך אם
אקוה שאול ביתי יחשך רפדתי
יצעי לשחת קראתי אבי אתה אמי
ואחתי לרמה ואיה אפו תקותי ותקותי מי
ישורנה בדי שאל תרדנה יחד
על עפר נחת

ויען בלדד השוחי ויאמר
עד אנה תשימון קנצי למלין
עביו ואחר נדבר מדוע נחשבנו כבהמה
נטמינו בעיניכם טרף נפשו באפו
הלמענך תעזב ארץ ויעתק צור
ממקמו גם אור רשעים ידעך ולא יאיר
שמיב אשו אור חשך באהליו ונרו
עליו ידעך יצרו צעדי אונו ותשליכהו

ויעמד ב ויעמד לאת שמשון עלו משרי אם אמר שמו ישמעון פנכם עד
אנו ומשמרן קשי ומדי ומשמרן לשמרי משמרתי: ולמדן יאבל בדרי בבחי מחל
מלמעיין יקרי לעשי בדיין בית ודין יקרי: ס:

ויעמד ב ויעמד עצתו כי שלחו ברשת ברגליו ועל
שבכה יתהלך יאחזב עקב פח
יחזק עליו צמיס טמון בארץ
חבליומ לכדתו עלי נתיב סבב בעתהו
בלהות והפיצהו לרגליו ויחיד עב
אין ואיר נטו לנל עו יאכל בדי
עירו יאכל בדי בכור מות ינתק מאהלו
מבטחו ותצעדהו למלך בלהות
תשכן באהלו מבלו יזרה על
נוהו גרים מנות שרשיו יבשו ומעל
מלקצירן כרו אבד מני ארץ
ולא שם לו על פני יחוץ יהדפוהו מאור
אל חשך ומתבל נדחו לא נין לו
ולא נכד בעמו ואין שריד בגורו
עליומו שמו אחרנים והדמנים אחוז
שערי ארצו משנאת עלזה
מקום לאוד בעל

ויען איוב ויאמר
עד אנה תוגון נפשי ותדכאונני במלים
זה עשר פעמים תבלימוני לא תבשו
תהסרו לי ואף אמנם שגיתי אתי
תלין משוגתי אם אמנם עליתי עלי
ותוכיחו עלי חרפתי דעו אפו כי אלוה
עותני ומעדן על חקיף הן
אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין
משפט ארחיגדר ולא אעבור
נתיבותי חשך שיש כבודי מעלי

חשך ל ויסיטו גזעם שמשא משלכו שחוא: ס: לרגלי ל ומגבלתי
אשר לו מרעם מרעל ריצאו שף לרגלי ומפרחו לרגלך: ס: ס:

חפשוט ויסר עטרת ראשי: יתצני סביב 19,10
ואבד ויסע עצי: תקותי ויחר עלי
אפו וחשבני לו כצריו: יחדו באו
גדודיו ויסלו דרכם ויחנו סביב לאהלי:
אחי מעלי הרחיק ומדעי אך זרו:
כמנו: סדרו קרובי ומיודעי שכחוני: 19,14
גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי
בעיניהם: לעבדי קראתי ולא יענה
בפי אתחנן לו: רוחי זרה לאשתי 19,17
וחנתי לבני בטני גם עויל מאסו בי:
אקומה ודברו בי: תעבוני כל מתי
סודי וזה אהבתי: נהפכו בי בעדי
ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה
בעור שני: חנני חנני אתם רעי כי יד אלוה
נגעה בי: למה תרדפוני כמו אל 19,22
ומבשרי לא תשבעו: מי יתן אפו
ויטבעון מלי מי יתן בספר ויחקו: בעט
ברזל ועפרת לעד בצור יחצבון:
ואני ידעתי גאלי חי ואחרון על עפר
יקום: ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי
אחזה אלוה: אשר אני אחזה לי
ועיני ראו ולא זר כלו לבחקי:
כי תאמרו מה נרדף לו ושרש דבר נמצא
בי: גורו לכם מפני חרב כי חמת עונות חרב
למען תדעון שדין:
ויש עוד הנעמתי ואמר: 20,1
לכן שעפי ישיבוני ובעבורי חוש בי: מוסר

כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני חוצות
ידעת מני עולם מנו שיש ארס עלי
ארץ: כי רגע רשעים מקרוב
ושמחת חנף עד רגע: אם יעלה
לשמים שאו וראשו לעב יגיע:
בגללו לנצח יאבד 20,7 ראיו יאמרו
איו: כחלום יעוף ולא ימצא ויבדה
כחזיון לילה: עין שזפתו ולא
תוסיף ולא תשורנו מקומו: בניו
ירצו דלים וידיו תשבנה אונו: עצמותיו
מלאו עלומו ועמו על עפר תשכב:
אם תמתיק בפיו רעה: 20,12
יסתירנה תחת
לשונו: יחמל עליה ולא יעזבנה
וימנענה בתוך חכו: לחמו במעיו נהפך
מרורת פתנים בקרבו: חיל בלע
ויקאנו מבטנו: אל שנו אל ראשי
פתנים ינק תהרגהו לשון אפעה: אל
יראה בפלגות נחלי נוזלי דבש:
וחמאה: משיב יגע ולא יבלע כחיל
תמורתו ולא יגל: כי רצץ עזב דלים
בית גזל ולא יבנהו כי לא ידע
שלו בבטנו בחמדו לא ימלט:
אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו:
במלאות שפקו יצר לו כל עמל
תבואנו: יהי רמלא בטנו ישלח
בו חרון אפו וימטר עליו במלוא:
יברח מנשק ברזל תחלפהו קשת

ויעש ג׳ ויעש כעין וכזאתי ויעש משחה אחי ישראל ויעש כיסאן עמדו ס
וחזר ויעש קדיש בשעשיקו: בעץ ג׳ ויעש כעין וכזאתי וכשכרי בעץ
עזילה יבש כעץ: ס:

וחנטי ב׳ אבל אשר אחזון לבני בטנו: ס: ארקומה ג׳ ויאמרי אבני אלוה
גם עוילים מאסו בי אקומה ואתבונן בשרי וחזי ואיקומה אדרעה: ס:

20,25 נחושה׃ שלח ויצא מגוה וברק ממרומיו׃
יתלך עליו אמיץ׃ כלחשן טמון
לעפונות אבלחון׃ אש לא נפח׃
ירע שדיר באהלו׃ נגה שמים עונו׃
וארץ׃ מתקוממה לו׃ יגל כבול
ביתו נגרות ביום אפו׃ זה חלק אדם
רשע מאלהים׃ ונחלת אמרו מאל׃

21,1 ויענו איוב ויאמר׃
שמעו שמוע׃ מלתי ותהי זאת׃
תנחומותיכם׃ שאונו אנכי אדבר׃
ואחר דברי תלעג׃ האנכי לאדם שיחי
ואם לרוח׃ לא תקצר רוחי׃
פנו אלי וחשמו׃ ושומו על פה׃
ואם זכרתי ונבהלתי׃ ואחז בשר פלצות׃
21,7 מדוע רשעים יחיו׃ עתקו גם גברו׃
חיל זרעם׃ נכון לפניהם׃ עמם
וצאצאיהם׃ לעיניהם׃ בתיהם
שלום מפחד׃ ולא שבט אלוה עליהם׃
21,10 שורו עבר׃ ולא נעל תפליטפרתו
ולא תשכל׃ ישלחו כצאן׃
עולליהם׃ וילדיהם יקלדון׃ ישאו בתף
וכנור׃ ישמחו׃ לקול עוגב׃ ובלול
בטוב ימיהם׃ ורגע שאול יחתו׃
21,14 ואמרו לאל סור ממנו׃ ודעת דרכיך
לא חפצנו׃ מה שדי כי נעבדנו׃
21,16 ומה נועיל כי נפגע בו׃ הן לא בידם

טובם׃ עצת רשעים רחקה ממני׃ כמה
נר רשעים ידעך׃ ובא עליהם אידם
חבלים יחלק באפו׃ יהיו כמתבן
לפני רוח וכמץ גנבתו סופה׃ אלוה
21,19 יצפן לבניו אונו׃ ישלם אליו
וידע׃ יראו עינו כידו׃ ומחמת
שדי ישתה׃ כי מה חפצו בביתו׃
אחריו׃ ומספר חדשיו חצצו׃
הלא אל ילמד דעת׃ והוא רמים׃
21,23 ישפוט׃ זה מות׃ בעצם תמו׃ כולו
שלאנן ושליו׃ עטיניו מלאו חלבומח
עצמותיו ישקה׃ וזה׃ ומות בנפש
מרה׃ ולא אכל בטובה׃ יחד על
עפר׃ ישכבו ורמה תכסה עליהם׃ הן
ידעתי מחשבותיכם׃ ומזמות עלי
21,28 תחמסו׃ כי תאמרו׃ איה בית נדיב׃
ואיה אהל משכנות רשעים׃ הלא
שאלתם עוברי דרך׃ ואותותם לא תנכרו׃
כי לעולם איד׃ יחשך ביום עברות
יובלו׃ מי יגיד׃ על פניו דרכו׃ וחוצה
עשה׃ מי ישלם לו׃ וחוא לקברות יובל׃
ועל גדיש ישקוד׃ מתקו לו רגבי
נחל׃ ואחריו כל אדם ימשוך׃ ולפניו אין
מספר׃ ואיך תנחמוני הבל׃ ותשובותיכם
נשאר מעל׃

22,1 ויען אליפז התימני ויאמר׃
הלאל יסכן גבר׃ כי יסכן עליו משכיל׃

הֲחָפֵץ לְשַׁדַּי כִּי תִצְדָּק וְאִם בִּצַּע כִּי תַתֵּם׃
דַּרְכֶּךָ הֲמִיַּרְאֶתֶךָ יוֹכִיחֲךָ כִּי אֶת־עָנְקְךָ
בְּמִשְׁפָּט הֲלֹא גְדָלָתְךָ נָכוֹן וְאֵין
קֵץ לַעֲוֹנֹתֶיךָ כִּי תַחְבֹּל אַחֶיךָ חִנָּם וּבִגְדֵי
עֲרוּמִּים תַּפְשִׁיט לֹא מַיִם עָיֵף
תִּשְׁקֶה וּמִרָּעָב תִּמְנָע־לָחֶם וְאִישׁ
זְרֹעַ לוֹ הָאָרֶץ וּנְשׂוּא פָנִים יָשַׁב בָּהּ
אַלְמָנוֹת שִׁלַּחְתָּ רִיקָם וּזְרֹעוֹת יְתוֹמִים
יְרֻצָּצוּ עָלֵיכֵן סְבִיבוֹתֶיךָ פַּחִים
וַיְבַהֶלְךָ פַּחַד פִּתְאֹם אוֹ חֹשֶׁךְ לֹא תִרְאֶה
וְשִׁפְעַת מַיִם תְּכַסֶּךָ הֲלֹא אֱלוֹהַּ גֹּבַהּ
שָׁמַיִם וּרְאֵה רֹאשׁ כּוֹכָבִים כִּי רָמוּ וְאָמַרְתָּ
מַה יָּדַעְתָּ אֵל הֲבַעַד עֲרָפֶל יִשְׁפּוֹט
עָבִים סְתָרוֹ לֹא יִרְאֶנּוּ חוּג
שָׁמַיִם יִתְהַלָּךְ הַאֲרֹחַ עוֹלָם תִּשְׁמֹר אֲשֶׁר
דָּרְכוּ מִתֵּי אָוֶן אֲשֶׁר קֻמְּטוּ וְלֹא עֵת
נָהָר יוּצַק יְסוֹדָם הָאֹמְרִים לָאֵל סוּר
מִמֶּנּוּ וּמַה יִּפְעַל שַׁדַּי לָמוֹ וְהוּא מִלֵּא אֶת־בָּתֵּיהֶם
טוּבוֹ עֲצַת רְשָׁעִים רָחֲקָה מֶנִּי יִרְאוּ
צַדִּיקִים וְיִשְׂמָחוּ וְנָקִי יִלְעַג לָמוֹ אִם
לֹא נִכְחַד קִימָנוּ וְיִתְרָם אֵכֶלָה אֵשׁ הַסְכּוֹת
עִמּוֹ שָׁלֹם בְּחוֹתְמוֹ אַתָּה טוֹבָה יָשׁוּב
נָא מִפִּיו תּוֹרָה וְשִׂים אִמְרוֹתָיו בִּלְבָבֶךָ
אִם תָּשׁוּב עַד שַׁדַּי תִּבָּנֶה תַּרְחִיק עַוְלָה
מֵאָהֳלֶךָ וְשִׁית עַל עָפָר בְּצוּר וּבְצוּר
נַחֲלֵי אוֹפִיר וְהָיָה שַׁדַּי בְּצָרֶיךָ וְכֶסֶף
תּוֹעֲפוֹת לָךְ כִּי אָז עַל־שַׁדַּי תִּתְעַנָּג וְתִשָּׂא

אֶל־אֱלוֹהַּ פָּנֶיךָ תַּעְתִּיר אֵלָיו וְיִשְׁמָעֶךָ וּנְדָרֶיךָ
תְּשַׁלֵּם וְתִגְזַר אֹמֶר וַיָּקָם לָךְ וְעַל
דְּרָכֶיךָ נֹגַהּ אוֹר בִּיהֹשָׁפָט שְׁפִלוּת וַתֹּאמֶר גֵּוֶה
וְשַׁח עֵינַיִם יוֹשִׁיעַ יְמַלֵּט אִי־נָקִי וְנִמְלַט בְּבֹר
כַּפֶּיךָ׃

וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר׃

גַּם הַיּוֹם מָרִי שִׂחִי יָדִי כָּבְדָה עַל־אַנְחָתִי
מִי יִתֵּן וָדַעְתִּי וְאֶמְצָאֵהוּ אֲבוֹא עַד
תְּכוּנָתוֹ אֶעֱרֹךְ לְפָנָיו מִשְׁפָּט וּפִי אֲמַלֵּא
תּוֹכָחוֹת אֵדְעָה מִלִּים אֲשֶׁר יַעֲנֵנִי וְאָבִינָה
מַה יֹּאמַר לִי הַבְּרֹב כֹּחוֹ יָרִיב עִמָּדִי לֹא
לֹא אַךְ הוּא יָשִׂם בִּי שָׂם יָשֶׁר לְדַרְשׁוֹ עִמּוֹ
וַאֲפַלְּטָה לְנֶצַח מִשֹּׁפְטִי וְזַכָּאִים
אֶחֱלַף אֵינֶנּוּ וְאָחוֹר וְלֹא אֲבִינֶנּוּ לוֹ
שְׂמֹאל בַּעֲשׂוֹתוֹ לֹא אֶחֱזֶה יִטְתָּר יָמִין וְלֹא
אֶרְאֶה כִּי יָדַע דֶּרֶךְ עִמָּדִי בְּחָנַנִי כַּזָּהָב
אֵצֵא בְּאֹשָׁרוֹ אָחַזָּה רַגְלִי דַּרְכּוֹ
שָׁמַרְתִּי וְלֹא סָרְתִּי מִצְוַת שְׂפָתָיו לֹא אָמִישׁ
מֵחֻקִּי צָפַנְתִּי אִמְרֵי פִיו הוּא בְּאֶחָד
וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ וְנַפְשׁוֹ אִוְּתָה וַעֲשָׂה כִּי
יַשְׁלִים חֻקִּי וְרַבּוֹת כָּאֵלֶּה עִמָּדִי עַל־כֵּן
מִפָּנָיו אֶבְהָל אֶתְבּוֹנָן וְאֶזְכָּרֵמוֹ וָאֵל
הֵרַךְ לִבִּי וְשַׁדַּי הִבְעִיתָנִי כִּי לֹא נִצְמַתִּי
מִפָּנֶיךָ חֹשֶׁךְ וּמִלְּפָנַי כָּסָה אֹפֶל מַדּוּעַ
מִשַּׁדַּי לֹא נִצְפְּנוּ עִתִּים וְרֹאָיו לֹא חָזוּ יָמָיו
גָּבְלֹתָי יָשִׂיגוּ גָּזְלוּ וְרָעוּ חָמוֹר
יְתוֹמִים יִנְהָגוּ יַחְבֹּלוּ שׁוֹר אַלְמָנָה יַעֲבוֹטוּ

מדרך יחד חבאו׳ ענוי ארץ׃ חזק פרעה בימים
ינאו׳ ובפעלו׃ משחרי לטרף ערבה
לו לחם לנערים׃ בשדה בלילו יקצירו
וסרס רשעים׃ ערום ולינו מבלי לבוש
ואין כסות בקרה׃ מזרם הרים ירטבו
ומבלי מחסה׃ חבקו צור וגלו משכן
יתום ועל עני יחבלו׃ ערום הלכו בלי לבוש
ורעבים נשאו עמר׃ בין שורתם יעהירו
יקבים דרכו יעלו׃ מן עיר מתים יגאקו
ונפש חללים תשוע׃ ואלוה לא ישים תפלה׃
המה היו במרדי אור׃ לא הכירו דרכיו
ולא נשבו בנתיבתיו׃ לאור יקום רוצח
יקטל עני ואביון׃ וכלילה יהי כגנב׃ ועין
נאף שמרה נשף לאמר׃ לא תשורני עין
וסתר פנים ישים׃ חתר בחשך בתים
יומם חתמו למו׃ לא ידעו אור׃ כי יחד בקר
למו צלמות׃ כי יודע בלהות צלמות׃ קל
הוא על פני מים׃ תקלל חלקתם בארץ
לא יפנה דרך כרמים׃ ציה וגם חם גזלו מימי
שלג שאול חטאו׃ ישכחהו רחם
מתקו רמה עוד לא יזכר׃ ותשבר כעץ
עולה׃ רעה עקרה לא תלד׃ ואלמנה לא
ייטיב׃ ומשך אבירים בכחו׃ יקום ולא
יאמין בחיים׃ יתן לו לבטח וישען
ועיניהם על דרכיהם׃ רמו גבו מעט ואינם
והמלכו כל יקפצון׃ וכראש שבלת ימלו
ואם לא אפוא מי יבזבני׃ ושם לאל מלתי׃

24,5

24,21

וישב׃ ופרין ומימטו לקשלום ויש יזיר שלעטן ואת ליק אפר מי יקיבני
וישב פטו וישב פטו וישב לדרך פעמיו׃ ופחד ב הפשלוטרו ועל
עליהם אמיטרופחד׃

ויעבלדד חשחו ויאמר׃
המשל ופחד עמו׃ עשה שלום במרומיו׃
הישמספר לגדודיו׃ ועל מי לא יקום
אורו׃ ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה
ילוד אשה׃ הן עד ירח ולא יאחיל
וכוכבים לא זכו בעיניו׃ אף כי אנוש
רמה ובן אדם׃ תולעה׃

25,1

26,1

ויען איוב ויאמר׃
מה עזרת לא כח׃ הושעת זרוע לא עז׃
מה יעצת לא חכמה׃ ותושיה לרב
הודעת׃ את מי הגדת מלין ונשמת מי יצא
ממך׃ הרפאים יחולו׃ מתחת מים
ושכניהם׃ ערום שאול נגדו ואין כסות
לאבדון׃ נטה צפון על תהו תלה ארץ
עלבלימה׃ צרר מים בעבו ולא נבקע
ענן תחתם׃ מאחז פני כסה פרש עליו
ענני חק חג על פני מים׃ עד תכלית
אור עם חשך׃ עמודי שמים ירופפו ויתמהו
מגערתו׃ בכחו רגע הים וברתכנתו
מחץ רהב׃ ברוחו שמים שפרה חלה
ידו נחש בריח׃ הן אלה קצות דרכו ומה
שמץ דבר׃ נשמע עמו ורעם גבורתו
מי יתבונן׃

26,6

26,7

26,11

ויסף איוב שאת משלו ויאמר׃
חי אל הסיר משפטו׃ ושדי המר נפשי׃
כי כל עוד נשמתי בי׃ ורוח אלוה באפי׃

27,1

שקריה ב ונקי לשון חד שמו ביעל וחד לשון נאמר ומלי אשר שם דאמרת ברוחרשמאי שפריה׃ עשון שלום ב ויעל אמר בגדיהם׃ על וחד ב נטה עטן פטוח
עליהם׃ ערבלי ב ואנדלי פסיחו ואת הלה ארץ׃ שנר ב חמשיע אמר פרשן עליו׃ ביה ב חד מל וחד חס שלחוקן חללה׃ מאחז פני כמה׃ ו׳ ו׳ ו׳ ו׳

ולשונך ג׳ ושיניהון וכהנך כיזיקין וכהנך כיזיקין אם יהבת ריפוי: ס׳ ש׳
ביניקיש ב׳ הרשעתי ויתיר חזקתי ולא אריפה: ס׳ ארופה ב׳ בעיקיתי הזדקן
לפחד ומכבי הערלאסה: ס׳

ולמיד זה ב׳ ושיב לי בסיר הריב לי על ודברי הזה הבל והבלו: ס׳ ס׳
יחלוק ב׳ ומקה מיחלוק ושקר אחיך ואל תחלוק: וישלך ב׳ מחיל נשמה עליו
ולא יחמל: ס׳

תדמרנה שפתי עולה ולשונו אסיחגה רמיה: ל
חלילה לי אם אעניק אתכם עד ל
אגוע לא אסיר תמתי ממני בעד שקתי ב
חזקתי ולא ארפה לא יחרף לבבי מימי: ל
יהי כרשע איבי ומתקוממי כעול: ל
כי מה תקותו חנף כי יבצע בצעי ישל אלוה: ל
נפשו הצעקתו ישמע אל כי תבוא ל
עליו צרה אם עד שדי יתענג יקרא אלוה ב
בכל עת אורה אתכם ביד אל אשר ל
עם שדי לא אכחד הן אתם כלכם ל
חזיתם ולמה זה תבל תתבלו זה חלק ג
אדם רשע עם אל ונחלת עריצים משדי ו
יקחו אם ירבו בניו למו חרב וצאצאיו ז
לא ישבעו לחם אשריו ובמותיו יקברו ב
ואלמנתיו לא תבכינה אם יצבר ל
כעפר כסף וכחומר יכין מלבוש ויכן ל
רגזיק ולבש וכסף נקי יחלק ל
בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר ג
עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואינו ב
ונשיגהו כמים בהות לילה גנבתו סופה ל
ישאתהו קדים ולך ושערהו ממקומו ל
וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח ברח ל
ישפק עליו כפיו ומשרק עליו ל
ממקומו כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב ל
יזקו ברזל מעפר יקח ואבן יצוק ג
נחושה קץ שם לחשך ולכל תכליה ל
הוא רשך אבן אפל וצלמות פרץ נחל ל

מעם גר הנשכחים מנדגל לדלמאנו שנעו ל
ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפכה כמו ל
אש מקום ספיר אבניה ועפרות זהב לו ל
נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה ל
לא הדריכוהו בני שחץ לא עברה עליו שחל ל
בחלמיש שלח ידו חפך משרש הרים ל
בצורות יאריס בקע ולכל יקר ראתה ל
עינו מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור ל

והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום ל
בינה לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא ל
בארץ החיים תהום אמר לא ביהיא ל
ים אמר אין עמדי לא יתן סגור תחתיה ל
ולא ישקל כסף מחירה לא תסלה בכתם ל
אופיר בשהם יקר וספיר לא יערכנה ל
וזהב וזכוכית ותמורתה כלי פז ל
ראמות ונביש לא יזכר ומשך חכמה ל
מפנינים ולא יערכנה פטרת כוש ל
בכתם טהור לא תסלה ל

והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה ל
ונעלמה מעינים כל חי ומעוף השמים ל
נסתרה אבדון ומות אמרו באזנינו ל
שמענו שמעה אל הים תהום ורבה והוא ל
ידע את דרכה ויודע מקומה כי הוא אל קצות הארץ ל
יביט תחת כל השמים יראה לעשות ל
לרוח משקל ומים תכן בחמדה בעשותו ל

יקן ג׳ יחד טיב ו׳ ב׳ יקר׳ ל׳ ושקמטון ויקחנא מעמקים גם שבי גבור יקוה כיזיל מעפר יקוה: ס׳ ואי זה ל׳ ושיטחון ושיטחון בעמי ויחזכמה ויחזכמה אשרי
מלאו לבד: ס׳ ומקום ב׳ לבמלטי לוחב יוקן: ס׳ ולל ב׳ שמי לשיטר דלו מאונש מע: ס׳ מעמי ל׳ ושיטחון ויחד אם מעמי ויעמיד ונשלל מעמי אשרה ונעלם יוצי

לַמַּטְרֵחַק׃ וְדֶרֶךְ לַחֲזִיק לוֹתִי אוֹרֵאוּ׃
וְסִפְרַת חֲכֻנָּה וַסְּחַקְרָה וַיֹּאמְרוּ אֵ־
לָאוֹס הֵן יִרְאַת אֲדֹנָי הִיא חָכְמָה וְסוּר מֵרָע
בִּינָה׃
29,1 וַיֹּסֶף אִיּוֹב שְׂאֵת מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר׃
מִי יִתְּנֵנִי כְיַרְחֵי קֶדֶם כִּימֵי אֱלוֹהַּ יִשְׁמְרֵנִי׃
בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי לְאוֹרוֹ אֶרְךְ חֹשֶׁךְ
כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי בִּימֵי חָרְפִּי בְּסוֹד אֱלוֹהַּ עֲלֵי אָהֳלִי׃
29,5 בְּעוֹד שַׁדַּי עִמָּדִי סְבִיבוֹתַי נְעָרָי׃ בְּרָחֵץ
חֲלָבַי בְּחֵמָה וְצוּר יָצוּק עִמָּדִי פַּלְגֵי
שָׁמֶן׃ בְּצֵאתִי שַׁעַר עַל־קָרֶת בָּרְחוֹב אָכִין
מוֹשָׁבִי׃ רָאוּנִי נְעָרִים וְנֶחְבָּאוּ וִישִׁישִׁים
קָמוּ עָמָדוּ׃ שָׂרִים עָצְרוּ מִלָּלוֹם כַּף
שָׂמוּ לְפִיהֶם׃ קוֹל נְגִידִים נֶחְבָּא וּלְשׁוֹנָם
לְחִכָּם דָּבֵקָה׃ כִּי אָזֶן שָׁמְעָה וַתְּאַשְּׁרֵנִי
וְעַיִן רָאָתָה וַתְּעִידֵנִי׃ 16 כִּי אֲמַלֵּט עָנִי
מְשׁוּעַ וְיָתוֹם וְלֹא עֹזֵר לוֹ׃ בִּרְכַּת אֹבֵד
עָלַי תָּבוֹא וּלְב אַלְמָנָה אַרְנִן׃ צֶדֶק לָבַשְׁתִּי
וַיִּלְבָּשֵׁנִי כְּמְעִיל וְמִצְנֶפֶת מִשְׁפָּטִי׃ עֵינַיִם
הָיִיתִי לְעִוֵּר וְרַגְלַיִם לְפִסֵּחַ אָנִי׃ אָב לָאֶבְיוֹנִים וְרִב לֹא יָדַעְתִּי אֶחְקְרֵהוּ׃ וָאֶשְׁבְּרָה
מְתַלְּעוֹת עַוָּל וּמִשִּׁנָּיו אַשְׁלִיךְ טָרֶף׃
וָאֹמַר עִם קִנִּי אֶגְוָע וְכַחוֹל אַרְבֶּה יָמִים׃
שָׁרְשִׁי פָתוּחַ אֶל־מָיִם וְטַל לִינוּ בְקִצִּי׃
כְּבוֹדִי חָדַשׁ עִמָּדִי וְקַשְׁתִּי בְיָדִי תַחֲלִיף׃
לִשְׁמִעוּ וְיָחִילוּ וְיִדְמוּ לְמוֹ עֵצָתִי אַחֲרֵי
דָבָרִי לֹא יִשְׁנוּ וְעָלֵימוֹ תִּטַּף מִרְבָּתִי׃ וְיִחֲלוּ

כַּמָּטָר לָמוֹ וּפִיהֶם פָּעֲרוּ לַמַּלְקוֹשׁ׃ אֶשְׂחַק
אֲלֵהֶם לֹא יַאֲמִינוּ וְאוֹר פָּנַי לֹא יַפִּילוּ׃
אֶבְחַר דַּרְכָּם וְאֶשֶׁב רֹאשׁ וְאֶשְׁכֹּן׃
30,1 כְּמֶלֶךְ בַּגְּדוּד כַּאֲשֶׁר אֲבֵלִים יְנַחֵם׃ וְעַתָּה
שָׂחֲקוּ עָלַי צְעִירִים מִמֶּנִּי לְיָמִים׃
אֲשֶׁר מָאַסְתִּי אֲבוֹתָם לָשִׁית עִם כַּלְבֵי
צֹאנִי׃ גַּם כֹּחַ יְדֵיהֶם לָמָּה לִי עָלֵימוֹ אָבַד
כֶּלַח׃ בְּחֹסֶר וּבְכֶפֶן גַּלְמוּד הֵן עֹרְקִים׃
צִיָּה אֶמֶשׁ שֹׁאֵדוּמִי שֹׁאָה וְקִדְרוֹן׃
מְרִיחַ עֲרִישִׁים וְשֹׁרֶשׁ רְתָמִים לַחְמָם׃
מִזֶּגֶן יִגְרָשׁוּ וַיָּרִיעוּ עָלֵימוֹ כַּגַּנָּב׃
30,6 בְּעֲרוּץ נְחָלִים לִשְׁכֹּן חֹרֵי עָפָר וְכֵפִים בֵּין
שִׂיחִים יִנְעָלוּן׃ תַּחַת חֹרֵי לִסְפָחוּ בְּנֵי
נָבָל גַּם בְּנֵי בְלִישֶׁת נִכְאֲמוּ הָאָרֶץ׃
וְעַתָּה נְגִינָתָם הָיִיתִי וָאֶהִי לָהֶם לְמָשָׁל׃
תָּעֲבוּנִי רָחֲקוּ מִמֶּנִּי וּמִפָּנַי לֹא חָשְׂכוּ רֹק
כִּי יִתֵּר רִפְתִּי וְעִנֵּנִי וְרָסֶן מִפָּנַי
שָׁלְחוּ׃ עַל יָמִין פְּרַחַת נֹקְמוּ רַגְלַי שָׁלְחוּ
30,13 וַיָּסִלּוּ עָלַי אָרְחוֹת אֵידָם נָתְצוּ׃
נָתִיבָתִי לְחוּצָתִי יַעֲלוּ לֹא עֹזֵר לָמוֹ׃ כְּפֶרֶץ
רָחָב יָבוֹאוּ תַּחַת שֹׁאָה הִתְגַּלָּלוּ׃ הֻהַּפְכָה
עָלַי בַּלָּהוֹת תִּרְדֹּף כָּרוּחַ נְדִבָתִי וּכְעָב
עָבְרָה יְשׁוּעָתִי׃ וְעַתָּה עָלַי תִּשְׁתַּפֵּךְ נַפְשִׁי
יָאֲחֻזוּנִי יְמֵי עֹנִי׃ לַיְלָה עֶצְמֹתַי נִקַּר מֵעָלָי
וְעֹרְקַי לֹא יִשְׁכָּבוּן׃ בְּרֹב כֹּחִי יִתְחַפֵּשׂ
לְבוּשִׁי כְּפִי בְּתָנְתִּי יַאַזְּרֵנִי׃ הֹרָנִי לַחֹמֶר
30,20 וָאֶתְמַשֵּׁל כֶּעָפָר וָאֵפֶר׃ אֲשַׁוַּע אֵלֶיךָ וְלֹא

ותמגנו ג חס׳ בלוש וחגביעות וקמלגנו ברבוביס מקגנו צמיח
ומכרך ומכגנו ושיחה ; ויחסן ב ולא ותחסר מ״נרך אל ענין ומפך
לאזור לו׳ ;

רגלי לרגלי ח ומומו׳ ואברך וחזיר אחר ט לרגלי ישבך בסוט ורגלי עלי
מטוח רגלי באשרו אחזור רגלי עמיה בבמי ישחר ומעשו ומרוש עמי׳ ;
ובטל ממן איש רגלי דמחי רגלי ;

30.21 תַּעֲנֵנִי עֲמֹדָתִי וַתִּתְבֹּנֵן כִּי תִחְפֹּר לְאַדֹּרָן
לִי בְּעֹנֶס יָדֶךָ תִּשְׁטְמֵנִי׃ תִּשָּׂאֵנִי אֶל
רוּחַ תַּרְכִּיבֵנִי וּתְמֹגְגֵנִי תֻּשִּׁיחַ׃ כִּי
יָדַעְתִּי מָוֶת תְּשִׁיבֵנִי וּבֵית מוֹעֵד לְכָל
חָי׃ אַךְ לֹא אֶבֶל עִי יִשְׁלַח יָד אִם בְּפִידוֹ לְהוֹן
שׁוּעַ׃ אִם לֹא בָכִיתִי לְקַשּׁוּר יוֹם
עָגְמָה נַפְשִׁי׃ לֹא בִיוֹן כִּי יִטּוֹבְקוּ וְתוֹ
וּבְאֹרֶב וְאֵיחֵל לְאוֹר וּבָא אֹפֶל מֵעַי
רִתְחוּר אֵינוּ׃ קְדֹרְנִימֵי עָנִי קָדַר
הָלַכְתִּי בְּלֹא חֲמָה׃ קָמִתִּי בַּקָּהָל שׁ
אַשְׁוַע׃ אָח הָיִיתִי לְתַנִּים וְרֵעַ לִבְנוֹת עֹנָה׃
עוֹרִי שָׁחַר מֵעָלַי וְעַצְמִי יָחֲרָה מִנִּיחֹרֶב׃
וַיְהִי לְאֵבֶל כִּנּוֹרִי וְעֻגָבִי לְקוֹל בֹּכִים׃
בְּרִית כָּרַתִּי לְעֵינָי וּמָה אֶתְבּוֹנֵן עַל
בְּתוּלָה׃ וּמַה חֵלֶק אֱלוֹהַּ מִמַּעַל וְנַחֲלַת שַׁדַּי
מִמְּרוֹמִים׃ הֲלֹא אֵיד לָעַוֶּל וְנֵכֶר
לְפֹעֲלֵי אָוֶן׃ הֲלֹא הוּא יִרְאֶה דְּרָכָי
וְכָל צְעָדַי יִסְפּוֹר׃ אִם הָלַכְתִּי עִם שָׁוְא שׁ
וַתַּחֵשׁ עַל מִרְמָה רַגְלִי׃ יִשְׁקְלֵנִי
בְּמֹאזְנֵי צֶדֶק וְיֵדַע אֱלוֹהַּ תֻּמָּתִי׃ אִם
תָּטָה אֲשֻׁרִי מִנִּי הַדֶּרֶךְ וְאַחַר עֵינַי הָלַךְ לִבִּי
וּבְכַפַּי דָּבַק מוּם׃

31.8 אֶזְרְעָה וְאַחֵר יֹאכֵל וְצֶאְצָאַי יִשָּׁרֵשׁוּ׃
אִם נִפְתָּה לִבִּי עַל אִשָּׁה וְעַל פֶּתַח רֵעִי
אָרָבְתִּי׃ תִּטְחַן לְאַחֵר אִשְׁתִּי וְעָלֶיהָ יִכְרְעוּ
אֲחֵרִין׃ כִּי הִוא זִמָּה וְהִיא עָוֹן פְּלִילִים׃

כי אש הי׳ א עד אבדון תאכל ובכל תלוש׳ אתי
תשרש׃ אם מאס משפט עבדי ש
ואמתי ברבם עמדי׃ ומה אעשה כי יקום
אל ולכי יפקוד מה אשיבנו׃ הלא בבטן עשני
עשהו וכננו׃ ברחם אחד אם אבלנו
מחפצו דלים׃ ועינו אלמנה אכלה׃ ואכל
פתי לבדי׃ ולא אכל יתום ממנה׃ כי מנעורי
גדלני כאב׃ ומבטן אמי אנחנה׃ אם
אראה אובד׃ מכלי לבוש׃ ואין כסות
לאביון׃ אם לא ברכוני חלציו׃ ומגז כבשי
יתחמם׃ אם הניפותי על יתום ידי׃ כי
אראה בשער׃ עזרתי בתפי׃ משכמה
תפול׃ ואור עי מקנה תשבר׃ כי פחד אלי ש
איד׃ אל ומשאתו׃ לא אוכל׃ אם שמתי
זהב כסלו׃ ולכתם׃ אמרתי מבטחי׃ אם
אשמח כי רב חילו׃ וכי לבי מצא הון׃ אם
אראה אור׃ כי יהל׃ וירח יקר הלך׃ ש
ויפת בסתר לבי׃ ותשק ידי לפי׃ גם הוא
עון פלילים׃ כי כחשתי לאל ממעל׃ אם אשמח
בפיד משנאי׃ וחתר עררתי כי מצאו׃
רע׃ ולא נתתי לחטא חכי׃ לשאל׃ באלה
נפשו׃ אם לא אמרו׃ מתי אהלי מי יתן׃
מבשרו׃ לא נשבע׃ בחוץ לא יליון׃
דלתי לארח אפתח׃ אם כסיתי כאדם ש
פשעי׃ לטמון בחבי עוני׃ כי אערוץ
המון רבה׃ וכוזה משפחות יחתני׃ ואיש
לא אצא פתח׃ מי יתן לי שמע׃ הן תוי׃

שקרי יענני וספר כתב איש ריבי: אם לא
על שכמי אשאנו אענדנו עטרות
לי: מספר צעדי אגידנו כמו נגיד
אקרבנו אם עבדי אלמתו עק ויחד
תלמיד יכמוז אם כחו אכלתי בלי כסף
ונפש בעליה הפחתי תחת חטה יצא
חוח ותחת שעורה באשה תמו דברי
איוב:
וישבתו שלשת האנשים האלה
מענות את איוב כי היה צדיק בעיניו:
ויחר אף אליהוא בן ברכאל הבוזי
ממשפחת רם באיוב חרה אפו על
צדקו נפשו מאלהים: ובשלשת רעיו
חרה אפו על אשר לא מצאו ענה
וגרשיעו את איוב: ואליהוא חכה את
איוב בדברים כי זקנים הימה ממנו לימים:
וירא אליהוא כי אין מענה בפי
שלשת האנשים ויחר אפו:
ויען אליהוא בן ברכאל הבוזי ואמר
צעיר אנכי לימים ואתם ישישים על
כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם:
אמרתי ימים ידברו ורב שנים יודיעו
חכמה: אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי
תבינם: לא רבים יחכמו וזקנים
יבינו משפט: לכן אמרתי שמעה לי אחוה
דעי אף אני: חכה חלתי לדבריכם אזן
עד תבונתיכם עד תחקרון מלין
ועד תכינם אתבונן והנה אין לאיוב
מוכיח עונה אמריו מכם: פן תאמרו
מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש
ולא אענכה אלי מלין: וכאמריכם לא
אשיבנו: חתו לא ענו עוד החיתיקו
מהם מלים: והוחלתי כי לא ידברו
כי עמדו לא ענו עוד: אענה אף אני
חלקי אחוה דעי אף אני: כי מלאתי מלים
הציקתני רוח בטני: הנה בטני כיין
לא יפתח כאבות חדשים יבקע:
אדברה ורוחלי אפתח שפתי ואענה:
אל נא אשא פני איש ואל אכיר
לא אכנה: כי לא ידעתי אכנה
כמעט ישאני עשני ואולם שמעני
איוב מלי וכל דברי האזינה: הנה
נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי:
ישר לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו:
רוח אל עשתני ונשמת שדי תחיני:
אם תוכל השיבני ערכה לפני
התיצבה: הנני כפיך לאל מחמר קרצתי
גם אני הנה אמתי לא תבעתך ואמתי
עליך לא אכבד: אך אמרת באזני
וקול מלין אשמע: זך אני בלי פשע
חף אנכי ולא עון לי: הן תנואות
עלי ימצא יחשבני לאויב לו: ישים בסד

רַגְלִי שָׁמַר כָּל אָרְחֹתָי׃ הֲזִזֹאת לֹא׃
עָרַקְתִּי מֵעָנְךָ כִּי יִרְבֶּה אֱלוֹהַּ מֵאֱנוֹשׁ׃
מִדּוּעַ אֱלוֹרִיבוֹתָ גַּם כָּל דְּבָרַיוּלֹא
יַעֲנֶה כִּי בְאַחַת יְדַבֵּר אֵל וּבְשִׁתַּיִם לֹא
יִשּׁוּרֶנָּה׃ בַּחֲלוֹם חָזִיוֹן לַיְלָה בִּנְפֹל
תַּרְדֵּמָה עַל אֲנָשִׁים בִּתְנוּמוֹת׃
עֲלֵימִשְׁכָּב אָז יִגְלֶה אֹזֶן אֲנָשִׁים וּבְמוּסָרָם
יַחְתֹּם לֶחָסִיר אָדָם מַעֲשֶׂהוּ וְגֵוָה
מִגֵּבֶר יְכַסֶּה׃ יָחֹשֶׂךְ נַפְשׁוֹ מִנִּשָּׁחַת
וְחַיָּתוֹ מֵעֲבֹר בַּשֶּׁלַח׃ וְחוֹכַח בְּמַכְאוֹב
עַלמִשְׁכָּבוֹ וְרִיב עֲצָמָיו אֵתָן׃ שָׁ
וַחֲמַדּוּ חַיָּתוֹ לָחֶם וְנַפְשׁוֹמַאֲכָל
תַּאֲוָה׃ יָכֶל בְּשָׂרוֹמֵרֹאִי וְשָׁפוּ עֲצָמוֹתָיו
לֹא רֹאוּ׃ וַתִּקְרַב לַשַּׁחַת נַפְשׁוֹ וְחַיָּתוֹ
לַמְמִתִּים׃ אִם יֵשׁ עָלָיו מַלְאָךְ
מְלִיץ אֶחָד מִנִּי אֶלֶף לְהַגִּיד לָאָדָם
יָשְׁרוֹ׃ וַיְחָנֵּנוּ וַיֹּאמַר פְּדֵעֵהוּ׃
מֵרֶדֶת שָׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר׃ שׁ
רֻטַּפְשׁ בְּשָׂרוֹ מִנֹּעַר יָשׁוּב לִימֵי עֲלוּמָיו׃
יְעַתֵּר אֶל אֱלוֹהַּ וַיִּרְצֵהוּ וַיַּרְא פָנָיו
בִּתְרוּעָה וַיָּשֶׁב לָאֱנוֹשׁ צִדְקָתוֹ׃ יָשָׁר
עַל אֲנָשִׁים וַיֹּאמַר חָטָאתִי וְיָשָׁר שׁ
הֶעְוִיתִי וְלֹא שָׁוָה לִּי׃ פָּדָה נַפְשִׁי מֵעֲבֹר׃
בַּשָּׁחַת וְחַיָּתִי בָּאוֹר תִּרְאֶה׃ הִנֵּה
זֶה כָּל אֵלֶּה פְּעָמַיִם שָׁלוֹשׁ עִם גָּבֶר׃ ר
לְהָשִׁיב נַפְשׁוֹ מִנִּשָּׁחַת לְאוֹר בָּאוֹר
הַחַיִּים׃ הַקְשֵׁב אִיוֹב שְׁמַע לִי הַחֲרֵשׁ וַאֲנִי

אֲדַבֵּר׃ אִם יֵשׁ שְׁמַע לִיוַהֲשִׁיבֵנִי דַּבֵּר כִּי חָפַצְתִּי
צַדְּקֶךָּ׃ אִם אַיִן אַתָּה שְׁמַע לִי הַחֲרֵשׁ
וְאֶאֱלָפְךָ חָכְמָה׃
וַיַּעַן אֱלִיהוּ אוּז וַיֹּאמַר׃
שִׁמְעוּ חֲכָמִים מִלָּי וַיְדָעִים הַאֲזִינוּ לִי׃
כִּי אֹזֶן מִלִּין תִּבְחָן וְחֵךְ יִטְעַם לְאָכֹל׃
מִשְׁפָּט נִבְחַרְהַלָּנוּ נֵדְעָה בֵּינֵינוּ מַה טּוֹב׃
כִּי אָמַר אִיּוֹב צָדַקְתִּי וְאֵל הֵסִיר
מִשְׁפָּטִי׃ עַל מִשְׁפָּטִי אֲכַזֵּב אַנוּשׁ חִצִּי
בְלִי פָשַׁע׃ מִי גֶבֶר כְּאִיּוֹב יִשְׁתֶּה׃ שׁ
לַעֲג כַּמָּיִם׃ וְאָרַח לַחֹבְרָה עִם פֹּעֲלֵי
אָוֶן וְלָלֶכֶת עִם אַנְשֵׁי רָשָׁע׃ כִּי אָמַרְתָּ לֹא
יִסְכֹּן גֶּבֶר׃ בַּרְצוֹתוֹ עִם אֱלוֹהַּ׃ לָכֵן
אַנְשֵׁי לֵבָב שִׁמְעוּ לִי חָלִילָה לָאֵל
מֵרֶשַׁע וְשַׁדַּי מֵעָוֶל׃ כִּי פֹעַל אָדָם יְשַׁלֵּם
לוֹ וּכְאֹרַח אִישׁ יַמְצִיאֶנּוּ׃ אַף אָמְנָם
אֱלוֹהַּ לֹא יַרְשִׁיעַ׃ וְשַׁדַּי לֹא יְעַוֵּת׃ שׁ
מִשְׁפָּט׃ מִי פָקַד עָלָיו אָרֶץ וּמִי שָׂם
תֵּבֵל כֻּלָּהּ׃ אִם יָשִׂים אֵלָיו לִבּוֹ רוּחוֹ
וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֶאֱסֹף׃ יִגְוַע כָּל בָּשָׂר
יַחַד וְאָדָם׃ עַל עָפָר יָשׁוּב וְאֱנוֹשׁ תְּשִׁיבֵנוּ
שְׁמַע זֹאת׃ הַאֲזִינָה לְקוֹל מִלָּי׃ שׁ
הַאַף שׂוֹנֵא מִשְׁפָּט יַחְבֹּשׁ וְאַדִּיר עַדִּיק
כַּבִּיר תַּרְשִׁיעַ׃ הָאֹמֵר לְמֶלֶךְ בְּלִיעַל
רָשָׁע אֲדִירִים׃ אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא פְנֵי
שָׂרִים וְלֹא נִכַּר שָׁדַע לִפְנֵי דַל מַעֲשֵׂה
יָדָיו כֻּלָּם׃ רֶגַע יָמוּתוּ וַחֲצוֹת לַיְלָה יִגְעַשׁוּ

עם וי עברו ויסירו אביר לאביך כי עינמו
על דרכי איש וכל נעליו יראה
איומה שך ואין ערמתך לחסותר שס
פעלו און כי לא על איש נשים עוד לי
לחלך אל אל במשפט יבן עבדיריס לא
חקרו ועמד אחריס תחתס לכן ומיר
מעבדיהס וחפך לילה ויכאו תחת
רשעים ספקס במקום ראים אשר עי
כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא השכילו
לחביא עליו צעקת דל ויעקת עניים
ישמע והוא ישקט ומי יר שלע
ויסתר פנים ומי ישורנו ועל גוי ועל אדם
יחד ממלך אדם חנף ממקשי עם כי אל
אל תאמר נשאתי לא אחבל
בל עדי אחזה אתה הרני אם עון
פעלתי לא אסיף חמעמך ישלמנה כי
מאסת כי אתה תבחר ולא אנו ומה
דעת דבר אנשי לבב יאמרו לי
וגבר חכם שמע לי איוב לא אבן עת ודבר
ודבריו לא אבה שכיל אבי יבחן איוב
ענותו על נצח בא אנשי און
כי יסיף על חטאתו פשע בינינו יספוק
ורב אמריו אל
ויען אליהו ויאמר
הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי
מאל כי תאמר מחיסכולך מחטאתי
מחטאתי אני אשיבך מלין ואת רעיך

עמך חבט שמים וראה ושור שחקים
גבהו ממך אם חטאת מה תפעל
בו ורבו פשעיך מה תעשה לו אם
צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח
לאיש כמוך רשעך ולבן אדם צדקתך
מרב עשקים יזעיקו ישועו מזרוע
רבים ולא אמר איה אלוה עשי נתן
זמרות בלילה מלפנו מבהמות ארץ
ומעוף השמים יחכמנו שם יצעקו
ולא יענה מפני גאון רעים אך שוא
לא ישמע אל ושדי לא ישורנה
אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו
ותחוללו ועתה כי אין פקד אפו
ולא ידע בפש מאד ואיוב חבל
יפצה פיהו בבלי דעת מלין יכבר

ויסף אליהו ויאמר
כתרלין עיו אחור כי עוד לאלוה מלים
אשא רעי למרחוק ולפעלי אתן
צדק כי אמנם לא שקר מלי תמים
דעות עמך חזק אל כבר ולא ימאס כבר
כח לב לא יחיה רשע ומשפט
ענים יתן לא יגרע מצדיק עינו
ואת מלכים לכסא ישיבם לנצחו ונבהו
ואם אסורים בזקים ולכדון בחבלי
עני ויגד להם פעלם ופשעיהם כי
יתגברו ויגל אזנם למוסר ויאמר כי

ג׳ דיראשי פסוק מי וכלל מילין וביעות הני מיין כל פסוק ה׳ ה׳ מילין ומרגמין מי יעלה בהר ה׳ מי יעמוד במקום קדשו מי אלמנמס
לא נשבע לשוא ולא נשבע לרמיה ולשמר אל תמן אל: ס׳ ישעיה ג׳ ומרגמין נפשי מחכו לישועתיך ולמלתך נפשי עמי פלשתים ומרגמין בנפשי עמי פלשתים ומרגמין בנפשי ויעמיד ויעמיד ויעמיד: ס׳ ס׳ ס׳:

36,11 וישכון מאון אסי שמעו ויעבדו יבלו
ימיהם בטוב ושנותם בנעימים ואם
לא שמעו בשלח בעברו ונועו
בבלי דעת וחנפי לב ישימו אף לא
ישועקו אסרם תמת בנערי נפשם
וחיתם בקדש שם יחלו עד בעונו יגל
בלחש אונם ואף חסיתה מפיעד
רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחוך
מלא דשן ודיו רשע מלאת דין
ומשפט יתמכו כי חמה פזם יתך
רשף ורב כפר אל יטך הערן שועך
לא בצרוכל מאמציכם אל תשאף
הבלה לעלות עמים תחתם ושמר
אל תפן אל און כי על הבחרתם עני
הן אל נשגב בכחו מי כמהו מורה מפקד
עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה
זכר תשגיא פעלו אשר שרדו
אגשים כל ארם חזקו גאון שביט
מרחוק הן אל שגיא ולא נדע מספר
שנו ולא נחקר כי נבע נטפי מים
יזקו נטר לאדי אשר יזלו
שחקים רעפו עלי אדם רב אף אם כין
מפרשי עב תשאות סכתו הופרש
עליו אורו ושרשי הים כסה
כיבס ירין עמים יתן אכל במכביר
עיבפים כסה אור ויצו עליה במפגיע
גיד עליו רעו מקנה אף על עולה

ואשאות ל׳ דכתיב כל אלו עמי חרפיא אחי ואמנן הרשות ואשאות סמיכ
ואשאות מעמא לא מתרגמ׳ ס׳ שמוי ג׳ כמי שנמי ישיב אמרמ׳ מלמי משמי שנמ
ולא חקר ורבשאלך ומישמר׳ ס׳

37,1 אף לא את חרך לבי ויתר מקומו ישמעו
שמעו ברעם קולו והגה מפיו יצא
תחת כל השמים ישרהו ואורו על
כנפות הארץ אחריו ישאג קול ירעם
בקול גאונו ולא יעקבם כי ישמע קולו
ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות
ולא נדע כי לשלג יאמר הוא ארץ
וגשם מטר וגשם מטרות עזו בידכל אדם
יחתום לדעת כל אנשי מעשהו
ותבא חיה במוארב ובמעונתיה תשכן
מן החדר תבוא סופה ומפזרים קרה
מנשמת אלות יתן קרח ורחב מים במוצק
אף בריטר יריח עב יפיץ ענן אורו
וחוא מסבות ניתהפך בתחבולתו
לפעלם כל אשר יצום על פני תבל ארצה
אם לשבט אם לארצו אם לחסד
ימצאהו המאזינה זאת איוב עמד
והתבונן נפלאות אל התדע בשום
אלוה עליהם והופיע אור ענגו התדע
עלמפלשי עב מפלאות תמים
דעים אשר בגדיך חמים בהשקט
ארץ מדרום תרקיע עמו לשחקים
חזק כראי מוצק הודיענו מה
נאמר לו לא נערך מפני חשך יחיספר לו
כי אדבר אם אמר איש כי יבלע
ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים
ורוח עברה וטהרם מצפון זהב יאתה

ענן ל׳ ומרגמין כי ענן יהוה על המשכן חמש וכתיב ענן ויעשה ושמר
ענן ויעשה מן ענן אחרי: ס׳ חדר ענן יהוה עליהם יומם: ס׳ ס׳ ס׳:

ב פעמים בקריאה ראשונה בחזון אמר אמר ודומם אמר ב פעמים באמלל
אמר לשבט אמר לארצו ס ובלע ב חדי פ"ק וחדי קמ"ץ מן נבל בלמלך אמר אמר
אישר כי ובלע ס׳

ויסך ל׳ ומימנחון על ארון הדעדות ויקם דוד מהאמרי ויחזק ומבן אלוה
בעלו ויסך כמי המים וס׳ ופת ב חדבות ה׳ וחדי כוכ א׳ ופת אשליך לכסי׳ ס׳

עַל אֱלוֹהַּ נוֹרָא הוֹד שַׁדַּי לֹא מְצָאֲנוּהוּ שַׁגִּיא
כֹּחַ וּמִשְׁפָּט וְרֹב עֻזָּקוֹ לֹא יְעַנֶּה
לְכוּ רְאוּ אֲנָשִׁים לְאוֹר אֶת פְּלַחֲכֵמֵי לֵב

וְעַנּוּ הוּחַ אֶת אִיּוֹב מִנִּיחַ עֵרָה וַיֹּאמַר
מִי זֶה מַחְשִׁיךְ עֵצָה בְּמִלִּין בְּלִי דַעַת
אֹזֹר נָא כַגֶּבֶר חֲלָצֶיךָ וְאֶשְׁאָלְךָ וְהוֹדִיעֵנִי
אֵפֹה הָיִיתָ בְּיִסְדִי אָרֶץ הַגֵּד אִם יָדַעְתָּ
בִּינָה מִי שָׂם מְמַדֶּיהָ כִּי תֵדָע אוֹ מִי נָטָה
עָלֶיהָ קָו עַל מָה אֲדָנֶיהָ הָטְבָּעוּ אוֹ מִי יָרָה
אֶבֶן פִּנָּתָהּ בְּרֹן יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֶר וַיָּרִיעוּ
כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים וַיָּסֵךְ בְּדָלָתַיִם סָכַךְ בְּגוֹ
מָרְחָם יָצָא בְּשוּמִי עָנָן לְבוּשׁוֹ וַעֲרָפֶל
חֲתֻלָתוֹ וָאֶשְׁבֹּר עָלָיו חֻקִּי וָאָשִׁיתָה
בְּרִיחַ וּדְלָתָיִם וָאֹמַר עַד פֹּה תָּבוֹא
וְלֹא תוֹסִיף וּפֹא שִׁית בְּגַאֲוַת גַּלֶּיךָ הַמְשֻׁלָּךְ
עֲזַיְתָ בְקֹר יְגִיעוֹתֶיךָ שַׁחַר מִקְּמוֹ לְאַחֵז
בִּכְנָפוֹת הָאָרֶץ וַיִּנָּעֲרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנָּה
תִּתְהַפֵּךְ כַּחֹמֶר חוֹתָם וַיִּתְיַצְּבוּ כְּמוֹ לְבוּשׁ
וּמֵאֲנָעָם רְשָׁעִים אוֹרָם וּזְרוֹעַ רָמָה תִּשָּׁבֵר
הֲבָאתָ עַד נִבְכֵי יָם וּבְחֵקֶר תְּהוֹם
הִתְהַלֶּכְתָּ הֲנִגְלוּ לְךָ שַׁעֲרֵי מָוֶת וְשַׁעֲרֵי
צַלְמָוֶת תִּרְאֶה הִתְבּוֹנַנְתָּ עַד רְחָבֵי אָרֶץ הַגֵּד
אִם יָדַעְתָּ כֻּלָּהּ אֵיזֶה הַדֶּרֶךְ יִשְׁכָּן אוֹר
וְחֹשֶׁךְ אֵיזֶה מְקוֹמוֹ כִּי תִקָּחֶנּוּ אֶל גְּבוּלוֹ וְכִי תָבִין
נְתִיבוֹת בֵּיתוֹ יָדַעְתָּ כִּי אָז תִּוָּלֵד וּמִסְפַּר
יָמֶיךָ רַבִּים הֲבָאתָ אֶל אֲצָרוֹת שֶׁלֶג וְאֲצָרוֹת

בָּרָד תִּרְאֶה אֲשֶׁר חָשַׂכְתִּי לְעֵת צַר לְיוֹם
קְרָב וּמִלְחָמָה אֵיזֶה הַדֶּרֶךְ יֵחָלֵק
אוֹר וּפָץ קָדִים עַל הָאָרֶץ מִי פִלַּג שִׁטֶּף
תְּעָלָה וְדֶרֶךְ לַחֲזִיז קוֹלוֹת לַהַמְטִיר
עַל אֶרֶץ לֹא אִישׁ מִדְבָּר לֹא אָדָם
בּוֹ לְהַשְׁבִּיעַ שְׁאָה וּמְשֹׁאָה וּלְהַצְמִיחַ
מֹצָא דֶשֶׁא הֲיֵשׁ לַמָּטָר אָב אוֹ מִי
הוֹלִיד אֲגַלֵּי טָל מִבֶּטֶן מִי יָצָא כְּפוֹר
וְכֻפָּר שָׁמַיִם מַיִם יִתְעַלְּמוּ כְּאֶבֶן וּפְנֵי
תְהוֹם יִתְלַכָּדוּ הֲתִקְשֹׁר מַעֲדַנּוֹת כִּימָה
אוֹ מַשְׁכּוֹת כְּסִיל תְּפַתֵּחַ הֲתוֹצִיא
מַזָּרוֹת בְּעִתּוֹ וְעָיִשׁ עַל בָּנֶיהָ תַּנְחֵם
הֲיָדַעְתָּ חֻקּוֹת שָׁמַיִם אִם תָּשִׂים מִשְׁטָרוֹ
בָּאָרֶץ הֲתָרִים לַעֲבוֹת קוֹלֶךָ וּשְׁפָעַת
מַיִם תְּכַסֶּךָּ הֲתִשְׁלַח בְּרָקִים וְיֵלְכוּ
וַיֹּאמְרוּ לְךָ הִנֵּנוּ מִי שָׂם בַּטֻּחוֹת הַכֶּסֶה
אוֹ מִי נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה מִי יִסְפַּר שְׁחָקִים
בְּחָכְמָה וּנְבָלִים שָׁמַיִם מִי יַשְׁכִּיב
בְּצַקֹּת עָפָר לְמוֹצָק וּרְגָבִים יִדְבָּקוּ
הַתְּצוּד לְלָבִיא טַרְפָּךְ וְחַיַּת כְּפִירִים תְּמַלֵּא
כִּי יָשְׁחוּ בַּמְּעוֹנוֹת יָשְׁבוּ בַּסֻּכָּה לָמוֹ
אֹרֵב מִי יָכִין לָעֹרֵב צֵידוֹ כִּי יְלָדָיו אֶל
אֵל שׁוּעוּ יִתְעוּ לְבִלְתִּי אֹכֶל הֲיָדַעְתָּ עֵת לֶדֶת
יַעֲלֵי סָלַע חֹלְלוֹת תִּשְׁמֹר תֹּסֵפֶר
יְרָחִים תְּמַלֵּאוּנָה וַיָּדַעְתָּ עֵת לִדְתָּנָה
תִּכְרַעְנָה יַלְדֵיהֶן תַּפַּלְחֵנָה חָלִיחֹם
תְּשַׁלַּחְנָה יַחֲלֹמוּ בָנֵיהֶם יִרְבּוּ בַבָּר יֵצְאוּ וְלֹא

פרק ו׳ ח׳ טת א׳ וחר טת ה׳ ומיפ טחזן וחזא ויחיד קרא אחר קרא בודיק לך חיבור קפריא עלי דישא ועמי פריא אריש ידלי מישלח פריא חפשי פרוד למי מיזבי חל
טת ו׳ ט׳ ישחיד ב׳ בלישנ׳ ודמלכ חכל חמרא עבלוסא יקדידנ׳ : ס׳

שבו למו מרשלח פרא חפשי ומסרות ערוד מיפתח אשר שמתי ערבה ביתו
ומשכנותיו מלחה ישחק לחמון קרויה תשאות נוגש לא ישמע יתור
חריס מרעהו ואחר כל רוק יהרוש חיאבה ריס עבדך אסלין על אבוסך
חתק שרריס בתלם עבתו אס ישדד עמקיס אחריך חתבטחבו כרבטחו
ות עזב אליו ונו עך חתאמין בו כי ישוב זרעך ונרנך יאסף כנף דנגיס
נעלסה אס אברה חסירחונעה כי תעוב לארץ בעיה ועל עפר תחמס
ותשכח כדגל תזורה וחתם שרה תרושה חק שחבנה לאלה לריק
יגיעה בלי פחד כי הישה אלוה סכמה ולא חלק לה בבינה כעת במרוס תגלה יא
תשחק לסוס ולרכבו חתתן לסוס גבורה חתלבש עוארר עמה חתרעש שנו
כארבה הוד נחרו אימה יחפרו בעמק וישש בכח יצא לקראת
נשק ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב עליו תרנה אשפה להב
חנית וכידון ברעשו ורגז יגמא ארץ ולא יאמין כי קול שופר כדי שפה יאמר
הא הו מרחוק ריח מלחמה רעם שריס ותרועת המנתן יאבדון
יפרש כנפו לתימן אס עלפיך יגביה נשר

וכי ירים קנו סלע ישכון ויתלנן על שון סלע
ומצודה משם חפר אכל למרחוק
עיניו יביטו ואפרחו יעלעודס ובאשר
חללים שם הוא

ויען יהוה את איוב ויאמר
חרב עס שדי יסור מוכיח אלוה יענה

ויען איוב את יהוה ויאמר
הן קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו פי
אחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף

ויען יהוה את איוב מן סערה ויאמר
אזר נא כגבר חלציך אשאלך
והודיעני חאף תפר משפטי תרשיעני
למען תצדק ואס זרע כאל לך ובקול
כמוהו תרעם עדה נא גאון וגבה
והוד והדר תלבש והפץ עברות אפך
ראה כל גאה והשפילהו ראה כל גאה
הכנעהו והדך רשעים תחתם
טמנם בעפר יחד פניהם חבש בטמון
וגם אני אודך כי תושע לך ימינך הנה
נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כבקר
יאכל חנתנא כחו במתניו ואונו בשרירי
בטנו יחפץ זנבו כמו ארז גדי פחדו
ישרגו עצמיו אפיקי נחושת גרמיו
כמוטל ברזל חואר אשיתו ריבי אלהים עשו

יגשׁ חרבו כי יבול חרים ישאולו וכל חיתו ש
חשדה ישחקו שם תחת צאלים ישכב
כסלתך קנה וגיחן יסכוהו צאלים עלו
יסבוהו ערבי נחל חזו עשק נחר לא
יחפו ויבטח כי יגיחירדן אל פיהו בעיניו
יקחנו במוקשים ינקב אף תמשך
לוגתו בחכה ובחבל תשקענו לשונו
חתשים אגמון באפו ובחוח תקוב לחיו
הירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך רכות
היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם
התשחקבו כצפור ותקשרנו לנערותיך
ילרון עליו חברים יחצוהו בין כנענים ש
חתמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו
שים עליו כפך זכר מלחמה אל תוסף
תוחלתו נכזבה חגם אל מראיו יסל
לא אכזר כי יעורנו ומי הוא אל פני יתיצב
מי הקדימני ואשלם תחת כל השמים לי
הוא לא אחרישׁ בדיו ודבר גבורות
וחין ערך מי גלה פני לבושו בכפל
רסנו מי יבוא לתך פיו מי פתח דלתי פניו סביבות ש
שני אימה גאוה אפיקי מגנים ש
סגור חותם צר אחד באחד יגשו ורוח
לא יבוא בעניהם איש באחיתו ודבקו ש
ותלכדו ולא יתפרדו עטישותיו תהל
אורו עיניו כעפעפי שחר מפיו לפידים
יהלכו כי רודי אש יתגלטו מנחירו
יצא עשן כדוד נפוח ואגמון נפשו גחלים

ג ישמעל ויעשו וקדרן ונביות ומשנה ודעת כי יעשו ויחד ירעו עבי ויעשו ויעשו ויפלו ל. עיטו ב ומנחיון ושמות את שיר אנשי בקה בפשיל שבו ודמי
גאוותיו ואין עמכי וחד איש עשרו בגשו ס. מעע ב אגן שלשו מעע חנוך מעע ושריון

תלוט ולהב מפיו יצא בעוארו נליז עז
ולפניו תרוץ אבה מפליב בשרו
דבקו יצוק עליו בלי ומוט לבו
יצוק כמו אבן ויצוק כפלח תחתית משו
גבורו אלים משברים יתחטאו ש
משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע
ושריון יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון
נחושה לא יברחנו בן קשת לקש
נהפכו לו אבני קלע כקש נחשבו
תותח ושחק לבעש כידון תתחתיו
חדודי חרש ירפד חרוץ עליטוט יתחתיו
בסיר מעולה ים נשים כמרקחה ש
אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשבה
איש לעפר משלו לבלתי
אתבל גבה יראה הוא מלך על כל בני
שחץ

ועתה אודיעך אתיחוה ואמר
ידעתי כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה
מי זה המעלים עצה בלי דעת לכן חברתי
ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע ש
שמעה ואני אדבר אשאלך
והודיעני לשמע אזן שמע עתיך ועתה עיני
ראתך ערכו אמאס ונחמתי על עפר ואפר

ויהי אחרי דבר יתוה את הדברים האלה אל
איוב ויאמר יתוה אל אליפז התימני חרה
אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי

42,8 נלוה כי נבון יאמר ועתה קחו לכם
שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי
איוב והעלתם עולה בעדכם ואיוב עבדי
יתפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלתי
עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי
נכונה כעבדי איוב וילכו אליפז התימני
ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויעשו כאשר
דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב
ויהוה שב את שבית איוב בהתפללו בעד
רעיהו ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה
ובאו אליו כל אחיו וכל אחותיו וכל ידעיו
לפנים ויאכלו עמו לחם בביתו וינודו לו
וינחמו אתו על כל הרעה אשר הביא יהוה
עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש
נזם זהב אחד ויהוה נתן את אחרית
איוב מראשתו ויהי לו ארבעה עשר אלף
צאן וששת אלפים גמלים ואלף צמד בקר
ואלף אתונות ויהי לו שבעה בנים ושלוש
בנות ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית
קציעה ושם השלישית קרן הפוך ולא
נמצאו נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ
ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם
ויחי איוב אחר זאת
מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת
בני בניו ארבעה דורות וימת איוב זקן
ושבע ימים

סדר הפטרות
שלת איוב
אלף ושבעים
שנה אות

משל לשלמה בן דוד מלך ישראל
לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה
להקיז מוסר השכל צדק ומשפט
ומישרים לתת לפתאים ערמה
לנער דעת ומזמה ישמע חכם ויוסף
לקח ונבון תחבלות יקנה להבין משל
ומליצה דברי חכמים וחידתם יראת
יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר איליים בזו
1,8 שמע בני מוסר אביך ואל תטש
תורת אמך כי לוית חן הם לראשך
וענקים לגרגרתיך בני אם יפתוך
חטאים אל תבא אם יאמרו לכה אתנו
נארבה לדם נצפנה לנקי חנם
נבלעם כשאול חיים ותמים כיורדי בור
לחון וקר נמצא נמלא כל הון שלל
גורל תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה
כלנו בני אל תלך בדרך אתם מנע
רגלך מנתיבתם כי רגליהם לרע ירוצו
וימהרו לשפך דם כי חנם מצודה
הרשת בעיני כל בעל כנף והם לדמם
יארבו יצפנו לנפשתם כן ארחות כל
בצע בצע את נפש בעליו יקח